

EMIL
SJÖGREN
1853-1918

Danska & norska sånger
för röst och piano

Danish & Norwegian Songs
for voice and piano

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 47-87/Edition No. 47-87
2014
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0--706900-32-2

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

INDEX

Sida/Page

Holder du af mig (B. Bjørnson) tr 1884	1
Det første møde (B. Bjørnson) tr 1888	3
Op 1, 1876	
Fyra dikter af Ibsen och Bjørnson	
Agnes, min dejlige sommerfugl (<i>H. Ibsen</i>)	5
Jeg giver mit digt til våren (<i>B. Bjørnson</i>)	9
Det første møde (<i>B. Bjørnson</i>)	12
Dulgt kjærlighed (<i>B. Bjørnson</i>)	14
I de sidste Øjeblikke (<i>anonym</i>) 1876, 1892	17
Tag emod Kransen! (<i>B. Bjørnson</i>) 1876	21
Op 2, 1877	
Tre sånger för basröst	
Bergmanden (<i>H. Ibsen</i>)	23
Romans (<i>H. Montgomery-Cederhjelm</i>)	30
Serenade (<i>Lord Byron</i>)	33
Op 3, 1880	
Sju sånger ur Tannhäuser (<i>H. Drachmann</i>)	
Saa sød var Sommernattens Blund	37
Hvil over Verden, Du dybe Fred	43
Du sidder i Baaden, som svømmer	48
Og jeg vil drage fra Sydens Blommer	51
Jeg ser for mit Øje	55
Vidt kredsede Du, min vilde Fugl	61
Sover Du, min Sjæl?	66
Vug, o Vove (<i>H. Drachmann</i>) 1883	68
Op 11, 1884	
Fyra dikter (<i>E. von der Recke</i>)	
I vaaren knoppes en Lind saa grøn	72
De røde Roser i Lunden staae	75
Der driver en Dug over Spangebro	79
Og kan min Hu du ej forstaae	82
Op 13, 1884	
Fire Digte (<i>E. von der Recke</i>)	
Alt vandrer Maanen sin Vej i Kvæld	86
Mig tyktes du stod ved mit Leie	89
Jeg sadled min Hest en Morgenstund	93
Alt falder Løvet i Lunden tæt	97
Prinsessen (<i>B. Bjørnson</i>) 1887	99
De vare elleve Svende (<i>H. Drachmann</i>) 1888	104

Silkesko over gylden Læst (<i>J.P. Jacobsen</i>) 1892	109
Saa standsed og der den Blodets Strøm (<i>J.P. Jacobsen</i>) 1892	111
Pagen (<i>J.P. Jacobsen</i>) 1892	114
Serenata. "Luk op dit Vindue!" (<i>H. Nyblom</i>) 1894	116
Hvem staar der for Borgen? (<i>H. Drachmann</i>) 1895	120
Lad Vaaren komme, mens den vil (<i>J.P. Jacobsen</i>) 1896	124
Op 63, 1914	
Fem dikter av Helena Nyblom	
Høst	126
Vår eller Vinter	132
Tarantella	136
Huldren synger i Skoven	141
Venezia	147
Op 68 nr 1, 1918	
Bogfinken (<i>H. Nyblom</i>)	152

Holder du af mig.

Si tu m'aimes bien.

BJØRNSTJERNE BJØRNSEN.

Auteur norvégien (1832–1910).

Traduction française de Berta Sjögren.

Première mélodie (26 mars 1873).

Emil Sjögren (1853–1918).

Sång
Chant

Piano

Allegretto.

p

Hol - der du af mig, hol - der jeg af dig, al - le mi - ne le - ve - da - ge;
Si tu m'ai-mes bien, moi, je t'aime au - tant, pour tou-jours, ta lon - gue vi - e.

som - me - ren var kort, græs - set bleg - ner bort, kom - mer med vor leg til - ba - ge.
Il est court, l'é - té, l'her - be se flé - trit, at - ten - dons une autre an - né - e.

p

Lit - li - lit - li - lu! hø - rer du mig nu, gut - ten bag - ved bjør - ke - he - jen?
Lit - li - lit - li - lu! m'as tu re - con - nu? C'est le gars de la mon - ta - gne.

Or - de - ne vil gå, mør - ket fal - der på, kan - ske du kan vi - se ve - jen?
 Il vou - drait cau - ser, mais la nuit se fait, veux - tu lui mon - trer la rou - te?

Sjo - i sjo - i hys, sang jeg om et kys? Nej, det gjor - de jeg vist
 *) Sjo - i sjo - i hys! Ai - je dit: »bai - ser?» Non, ce n'est pas vrai! Men-

cresc. *p*

ik - ke. Hör - te du det, du? Kom det ej i - hu, jeg vil la - de af - bud
 son - ge! Tu l'as en - ten - du? Il faut l'ou - bli - er! N'en par - lons pas tout de

p

sillo

skik - ke.
 sui - te!

mf *Alto* *p*

Det første møde.

Le rendez-vous suave.

BJØRNSTJERNE BJØRNSEN.

Auteur norvégien (1832–1910).

Traduction française de Berta Sjögren.

Deuxième mélodie (5 avril 1873).

Andante sostenuto.

Sång
Chant

Piano

p

Det før - ste mø - des sød - me, det er som sang i
Le ren - dez - vous su - a - ve dont rê - vent ceux qui

p

sko - - ven, det er som sang på vo - - ven i
s'ai - - ment, c'est comme un chant sur l'on - - de, par

so - - lens sid - ste rød - - me, det er som horn i
le so - leil, do - ré - - e, c'est comme un cor qui

u - - - ren de to - nen - de . se - kun - - der, hvor -
son - - - ne, tout haut. dans la mon - ta - - gne, l'in -

cresc. i vi med na - tu - - ren for - e - nes i et
stant où la na - tu - - re leur ou - vre ses mys -

cresc. *f* *p*

rit. e diminuendo un - - - der.
tè - - - res.

rit. e diminuendo *pp*

dimin.

Agnes, min dejlige sommerfugl.

Agnès, charmant petit papillon.

HENRIK IBSEN (*Brand*).
Auteur norvégien (1828–1906).
Traduction de Berta Sjögren.

Fyra Dikter af Ibsen och Bjørnson.
Quatre poésies de Ibsen et de Bjørnson.
Op. 1. N° 1. 1876.

Allegretto leggiero.

Sång
Chant

Piano

(Einar.)
p

Ag-nes, min dej - li - ge
Ag-nes, min dej - li - ge
A - gnès, char - mant pe - tit
A - gnès, char - mant pe - tit

p

som - mer - fugl, dig vil jeg le - gen - de fan - - ge! Jeg flet - ter et
som - mer - fugl, nu har jeg mas - ker - ne flet - - tet, dig hjæl - per vist
pa - pil - lon, tout en jou - ant je t'en - lè - - ve. Je tres - se les
pa - pil - lon, tou - tes les mail - les son fai - - tes. A quoi te sert -

garn med mas - ker små, og mas - ker - ne er mi - ne sang - - e.
 al - drig din flag - ren - de flugt, snart sid - der du fang - en i net - - tet!
 nœuds d'un ré - seau très fin, ces nœuds sont les chants de ma ly - re.
 il ton vol ef - fa - ré, bien - tôt tu se - ras ma cap - ti - - ve.

(Agnes.)

Er jeg en som - mer - fugl li - den og skær, så lad mig af lyng - top - pen
 Er jeg en som - mer - fugl ung og blank, jeg lys - tig i le - gen mig
 Suis - je un lé - ger pa - pil - lon jeune et clair, à tous les ca - li - ces je
 Suis - je un lé - ger pa - pil - lon jeune et clair, gai - ment dans les jeux je m'é-

drik - ke; og er du en gut, som lys - ter en leg, så jag mig, men
 svin - ger; men fang - er du mig un - der net - - tets spind, så
 vo - le, et toi, si le jeu t'a - muse et te plaît, pour - suis - moi, mais
 lan - ce, mais si tu me prends dans ton fin ré - seau, ne

a tempo
(Einar.) *p*

fang mig ik - - ke!
à dis - tan - - ce.

rör ik - ke ved mi - ne ving - - er! Nej,
tou - - che point à mes ai - - les. Non,

a tempo
p

jeg skal løf - te dig var - ligt på hånd og luk - ke dig
en - tre mes mains je vou - drais te por - ter, ou - vrir tout mon

ind i mit hjer - - - te; der kan du le - ge dit
cœur à tes ai - - - les, pour que tu vien - nes vite

cresc.

he - - le liv den gla - des - te leg du lær - - te!
y jou - er le jeu le plus gai de ta vi - - e.

f *p*

The first system of the musical score features a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is written in a treble clef with a key signature of two flats (B-flat and E-flat) and a common time signature. The lyrics are: "he - - le liv den gla - des - te leg du lær - - te!" on the first line and "y jou - er le jeu le plus gai de ta vi - - e." on the second line. The piano accompaniment is written in a grand staff (treble and bass clefs). It includes a melodic line in the right hand and a harmonic line in the left hand. Dynamics include a forte (*f*) marking and a piano (*p*) marking.

pp

The second system of the musical score continues the piano accompaniment. It features a melodic line in the right hand and a harmonic line in the left hand. The dynamics include a pianissimo (*pp*) marking.

ritard.

The third system of the musical score concludes the piano accompaniment. It features a melodic line in the right hand and a harmonic line in the left hand. The dynamics include a ritardando (*ritard.*) marking.

Jeg giver mit digt til våren.

Printemps, pour toi seul, je chante.

BJØRNSTJERNE BJØRNSEN.
Auteur norvégien (1832–1910).
Traduction de Berta Sjögren.

Fyra dikter af Ibsen och Bjørnson.
Quatre poésies de Ibsen et de Bjørnson.
Op. 1. N° 2. 1876.

Allegretto.

Sång
Chant

Piano

p a tempo

Jeg gi-ver mit digt til vå-ren, skjönt end-nu den ej er
Prin-temps, pour toi seul je chan-te, sans mê-me te voir en-

f rit.

hå-ren, jeg gi-ver mit digt til vå - - ren, som læng - sler til læng - sler lagt. Så
co - re, pour toi sont mes vers, mes stro - - phes, o Maî - tre des grands dé - sirs! D'ac -

p

slut - ter de to en pagt _____ at lok - ke på sol _____ med
 cord, nous fe - rons, tous deux, _____ sor - tir le so - leil, par nos

f

li - - - ste, så vin - te - ren nød må fri - - - ste at
 ru - - - ses, a - fin que l'hi - ver dé - li - - - vre bien

slip - pe et kor af bæk - - ke, så san - gen må ham för -
 vi - te un chœur de ri - viè - - res, et qu'à leur voix il s'ef -

skræk - ke, at ja - ge ham ud av luf - ten med i - de - lig blom - ster -
 fray - e, pour être en - fin mis en fui - te, au vent de mille her - bes

duf - ten. Jeg gi - ver mit digt, jeg gi - ver mit digt til vå - - - ren!
 frai - ches. Prin - temps, pour toi seul, pour toi, o prin - temps, je chan - - - te!

Det förste möde.

(ur B. Björnsons: "Fiskerjenten,,)

Andante sostenuto.

SÅNG.

p *tranquillo*

Det för - ste mö - des söd - me det

er som sang i sko - ven, det er som sang på vo - ven i so - lens sid - ste

p

röd - me, det er som sang på vo - ven i so - lens sid - ste röd - me, det

poco stringendo

er som horn i u - ren de to - nen - de se - kun - der, hvor - i vi med na -

tranquillo

tu - ren for - e - nes i et un - der, det er som horn i

u - ren de to - nen - de se - kun - der, hvor - i vi med na -

tu - ren for - e - nes i et un - der.

pp

Dulgt kjærlighed.

Amour ignoré.

BJØRNSTIERNE BJØRNSEN.

Auteur norvégien (1832–1910).

Traduction de Berta Sjögren.

Op. 1. N° 4. 1876.

Al piacere.

Sång
Chant

Piano

p

Han tvær o-ver bæn-ke-ne hang; —
Lui, som-bre res-ta dans un coin, —

f *p*

— hun lys-tig i dan-sen sig svang. — Hun leg-te, han lo med
— quand elle, à la dan-se, prit part, — jou-ant et ri-ant, par-

mf *f* *p*

en og med to; hans hjær-te var nær ved at bri-ste; men det var der in-gen som vid-
ci et par-lå. Son cœur é-tait prêt à se fen-dre. Ce-la ne se dit à per-son-

- - ste. Hun gik bag ved la - den den kvæld, — han kom for at si - ge far -
 - - ne. Tard, près de la gran - ge, le soir — qu'il vint pour lui dire au re-

vel. — Hun kas - ted sig ned, hun græd og hun græd; sit livs håb, det skul - de hun
 voir, — à terre el - le s'est je - tée, en pleu - rant l'es - poir dis - pa - ru de sa

mi - ste; men det var der in - gen som vid - - ste. Ham ti - den faldt fryg - te - lig
 vi - e! Ce - la ne se dit à per - son - - ne. Seul, il trou - va long cha - que

lang; — så kom han til - ba - ge en gang. — Hun hav - de det
 jour, — mais en - fin, il fut de re - tour. — Heu - reuse elle é-

godt; hun fred hav-de fāt; hun tæk-te på ham i det sid-ste, hun tæk-te på
 tait, au champ du re-pos; en lui s'é-tei-gnit sa pen-sé-e, en lui s'é-tei-

ham i det sid-ste; men det var der in-gen som vid-ste.
 gnit sa pen-sé-e. Ce-la ne se dit à per-son-ne.

I de sidste Øieblikke.

A l'heure suprême.

Auteur inconnu norvégien.

Emil Sjögren. 1892.

Traduction française de »Monsieur A. P.» (1901).

Komp. 1876.

Grave.

Sång
Chant

Piano

Før Øi - et luk - kes til
A - vant la nuit du der -

sid - ste Blund, O, lad det dit Øi - e mø - - de, Og
nier som - meil, O, fais que nos yeux se ren - con - - trent. Et

hold mit Ho - ved i Dø - dens Stund Blidt i di - ne Hæn - der blø - de, Og
dans tes mains, au mo - ment de la mort, sou - tiens ma tête ex - pi - ran - te. Puis

[*a tempo*]

tryk et Kys paa min ble - ge Mund For alt hvad jeg maat - te
 bai - se - moi sur ce pâ - le front qui doit tant por - ter de

[*a tempo*]

rallent.

li - - de; Du kys - sed mig al - drig, o kys mig kun, Nu
 pei - - nes; ja - mais tu n'o - - sas, Viens, em - bras - se - moi, per -

f *rallent.* *mf* *rallent.*

a tempo

in - gen kan det faa at vi - - de, Nu in - gen kan det faa at
 sonne, à pré - sent, qui le sa - - che, per - sonne, à pré - sent, qui le

p *a tempo* *pp* *a tempo*

vi - - de. Da vil jeg tro at jeg bæ - res frem, Hvor
sa - - che. A - - lors je crois que je m'é - le - ve - rai au

Stjer - ner - ne Klar - hed tæn - - der; Da vil jeg tro at mod
ciel où ray - on - nent les as - - tres; j'i - rai sans doute au pa -

Him - lens Hjem Jeg bæ - res av Eng - le - hæn - - der, Da
lais des cieux, con - duit par la main des an - - ges. Et

cresc. e accelerando

vil jeg tro at de kys - se mig, Thi al min Kval og
là, j'au - rai des bai - sers sans fin, mes lar - mes sé - che -

cresc. e accelerando

[a tempo]

Kvi - - de Som Nat - tens Taa - ge fra So - lens Vei Da
ront, com - me cè - de la brume au so - leil le - vant, les

p

[a tempo]

rallentando

bort fra mit Bryst maa gli - - de.
pei - nes fui - ront de mon â - - me.

rallentando

rit.

pp

Tag emod Kransen!

Prends la couronne!

BJØRNSTJERNE BJØRNSON (1832—1910).

Auteur norvégien.

Traduction française de Mr A. P.

Emil Sjögren. 1898.

Komp. 1876.

Allegretto.

Sång
Chant

Piano

Tag e - mod Kran - sen, den er til dig, tag e - mod Kran - sen,
Prends la cou - ron - ne, elle est à toi, prends la cou - ron - ne,

tænk lidt paa mig! Her er det grøn - ne - ste Græs til den Skøn - ne - ste,
et pense à moi! Dans les ga - zons les plus verts, pour toi Bel - le, la

her er det hvi - de - ste Blomst til den bli - de - ste, her er den ful - de - ste
 fleur la plus blanche est pour toi la plus dou - ce; la rose entr'ou - ver - te, pour

rit. *mf a tempo*

rit. *a tempo*

Knop til den Hul - de - ste, her er et e - ne - ste Blad til den Re - ne - ste.
 toi la char - man - te, pour toi, la plus pu - re, la feuille o - do - ran - te.

f *molto rit.*

f *molto rit.*

Tag e - mod Kran - sen, den er til dig, tag e - mod Kran - sen,
 Prends la cou - ron - ne, elle est à toi! Prends la cou - ron - ne!

a tempo *p*

pa tempo

tænk lidt paa mig!
 Ah! pense à moi!

p

p

p *rit.*

Bergmanden.

Le mineur.

HENRIK IBSEN.

Auteur norvégien (1828–1906).

Traduction française de Berta Sjögren.

Sånger för basröst.

*Chants pour une voix de basse.*Op. 2. N° 1. 1877.

Med kraft. M. M. ♩ = 88.

Sång
Chant

Piano

Berg - væg, brist med drön og brag for mit tun - ge ham - mer - slag!
Tombe, o roc, à grand fra - cas, sous l'ef - fort de mes deux bras!

Ned - ad må jeg vejen bry - de, til jeg hø-rer malmen ly - de.
Le mar-teau creu - se la rou - te, le mé-tal sonne à la voû - te.

dim.

p

Dybt i fjel - dets ö - de nat vin - ker mig den ri - ge skat,
 Dans la nuit du mont dé - sert un tré - sor est dé - cou - vert,

di - a-mant og æ - del-ste - ne mel - lem gul - dets rö - de gre - ne,
 di - a-mant et pier - re fi - ne, et le bel or de la mi - ne.

mel - lem gul - dets rö - de gre - ne. Og i dy - bet er der fred, —
 et le bel or de la mi - ne. Et sous ter - re vit la paix, —

fred og nat fra e - vig - hed; bryd mig ve - jen, tun - ge ham - mer,
 é - ter - nelle et pour ja - mais; prends la rou - te, mar - teau ru - de,

til det dulg-tes hjer - te - kam-mer! Bryd mig ve - jen, tun - ge
 vers la gran-de so - li - tu - de! Prends la rou - te, mar-teau

ff.

ham-mer, til det dulg-tes hjer - te - kam-mer!
 ru - de, vers la gran-de so - li - tu - de!

p

Något långsammare.

En-gang sad som gut jeg glad un - der him - lens stjer - ne - rad,
 Je me vois, gar - çon joy - eux, sous les as - tres clairs des cieux,

p

tråd-te vå-rens blom-ster-ve - je, hav-de bar-ne - fred i e - je. Men jeg glem - te
 bat-tant la cam - pa - gne ro - se, pur, une âme à peine é - clo - se. J'ou - bli - ai l'é-

p

da-gens pragt i den mid - nats - mör - ke schakt, glem-te fu-gelns
clat du jour, dans le té - né - breux sé - jour, les oi - seaux, leurs

gla - de san - ge i min gru - bes tem - pel - gan - ge,
frätche au - ba - de, sous la noi - re co - lon - na - de,

rit. a tempo

i min gru - bes tem - pel - gan - ge. Den gang först jeg steg her - ind tænkt-te jeg med
sous la noi - re co - lon - na - de. Dès qu'aux fonds je suis ve - nu, j'ai pen - sé, jeune

rit. a tempo

skyld-frit sind: »dy-bets ån - der skal mig rå - de li - vets en - de - lö - se gå - de!»
in - gé - nu: »qu'un es - prit des monts m'é-clai - re sur la vie et son my - stè - re!»

pp *f* *pp*

End har in-gen ånd mig lært, hvad mig tyk-ke-des så
 Nul es - prit n'a dé - mê - lé ce qui m'a pa - ru scel-

f *f* *p*

sært; end er in - gen strå - le run - - - den,
 lé! Nul ray - on né de la sphè - - - re

p

som kan ly - se op fra grun - - den. Har jeg fej - let? Fø - rer
 ne reste en - flam - mé sous ter - - re. Ai - - - je tort? Ne vont-ils

f *ff*

ej frem til klar - hed den - ne vej?
 pas aux clar - tés mes som - bres pas?

Ly - - - set blin - der jo mit ö - - - je, hvis jeg sø - ger i det
 Le jour a - veu - glant me las - - - se, si je cher - che dans l'es-

Tempo I, ma un poco accelerando.

hö - - - je.
 pa - - - ce.

p *rit.*

Nej, i dy - bet må jeg ned; der er fred fra e - vig - hed.
 Non, aux pro - fon - deurs je vais, où vit l'é - ter - nel - le paix.

Bryd mig ve - jen, tun - ge ham - - - mer, til det dulg - tes hjer - te
 Prends la rou - te, mar - teau ru - - - de, vers la gran - de so - li-

f

allegro

kam - mer! Ham - mer - slag på ham - mer - slag,
 tu - de! Coup sur coup, puis - sant mar - teau,

ind - til li - vets sid - ste dag. In - gen mor - gen - strå - le skin - ner,
 jus - qu'au jour du froid tom - beau! Nulle é - toi - le ne m'é - clair - re,

in - - gen hå - bets sol op - rin - - der, in - gen hå - bets
 nul so - leil d'une au - tre sphè - re, nul so - leil d'une

sol op - rin - der. Tempo I. .
 au - tre sphè re.

Romans.

Mélodie.

HUGO MONTGOMERY-CEDERHJELM.

Poète suédois (1847–1872).

Traduction de Berta Sjögren.

Op. 2. N° 2. 1877.

Långsamt. M. M. ♩ = 66.

Sång
Chant

Piano

När af - to - nens stjär - na glim - mar, så dröm - man - de blir min
L'é - toi - le du soir m'é - clai - re, un rêve en mon cœur é -

håg, när af - to - nens stjär - na glim - mar, så dröm - man - de blir min
clôt, l'é - toi - le du soir m'é - clai - re, un rêve en mon cœur é -

p

håg. Ett sval-lan-de hav min an - de, var tan-ke är där en
 clôt, Mon âme est la mer mou - van - te, et cha-que pen-sée un

våg, — var tan-ke är där, var tan-ke är där, är där en
 flot, — et cha-que pen-sée, et cha-que pen-sée un flot, un

ten.

mf *accelerando*

våg. De vag - gas mot fjär - ran rym - der i fly - en-de stundens
 flot. Sou - dain vers des cieux plus vas - tes ils vont tout en dés - ar -

nu, de vag - gas mot fjär - ran rym - der i fly - en-de stundens
 roi, sou - dain vers des cieux plus vas - tes ils vont tout en dés - ar -

nu. Men stran-den där sist de
 roi, mais seule u - ne rive est

p

som - na, är du, blott du, blott du. Den
 cal - me, c'est toi, c'est toi, c'est toi, un

stran-den är du, den stran-den är du, blott du, blott du!
 port ra - di - eux, un port ra - di - eux, c'est toi, c'est toi!

ten.

pp

Serenade.

Sérénade.

Lord BYRON (1788–1824). (Stanzas for music.)
Adaptation française, d'après la traduction danoise
du texte original anglais, de Berta Sjögren.

Op. 2. N° 3. 1877.Ej fort. M. M. $\text{♩} = 68$.

Sång
Chant

Piano

p

con 8

pp

p

con 8

Av Maa - ne-straa - ler Nat - ten
A traits lé - gers, la nuit des -

væ - ver et Söl - ver - flor om Dy - bets Bræm, og
si - ne un voi - le fin sur l'eau d'ar - gent. La

Ha - vets Bryst sig sag - te hæ - ver, som Bar - net i sin Vug - ges
mer sou - lè - ve sa poi - tri - ne, comme au ber - ceau, le calme en -

Gjem. Det er som O - ce - a - nets Ström - me sig
fant. Il sem - ble que la mer s'ar - rê - te pour

lul - led ind i det - te Net; som smel - ted Bøl - gen hen i
s'en - dor - mir dans ce fi - let; que l'onde. aux rê - ves doux, s'ap -

Dröm - - me og Vin - den holt sin Aan - de - dræt. Saa
prê - - te, et que le vent res - te mu - et. Ce

er den Glands din Skjøn - hed döl - - ger; mit Væ - sen syn - ker hen der -
char - me, ta beau - té l'ex - ha - - le; mon être en toi veut s'as - sou -

- i, naar som Mu - sik paa Ha - vets Bøl - - - ger mig
 - pir, quand, sur les flots, ta voix é - ga - - - le, de

naar din Stemmes Me-lo - di. Saa er den Glands din Skjön-hed
 sa mu - si - que vient m'em - plir. Ce char - me ta beau - té l'ex-

døl - - ger; mit Væ - - sen syn-ker hen der - i,
 ha - - le; mon être en toi veut s'as-sou - pir,

naar som Mu-sik paa Ha-vets Bøl - - ger mig naar din Stem-mes Me - lo -
 quand, sur les flots, ta voix é - ga - - le, de sa mu - si - que vient m'em-

di. *plir.* Og mens paa dig jeg hen-rykt
A - lors qu'à toi, ra - vi, je

tæn - ker, sig læg - ger Hjer-tets Storm og Flod, til - be - den-de min Sjæl sig
pen - se, j'ou - bli - e ma se - crète ar - deur; de - vant tes pieds, vient en si-

con 8

sæn - ker i taus, i taus Be - sku - en for din Fod.
len - ce, long - temps, long-temps, se pros - ter - ner mon cœur.

p

con 8

Saa sød var Sommernattens Blund.

Que le sommeil fut doux et long.

HOLGER DRACHMANN.
Auteur danois (1845–1908).

Traduction du danois de Berta Sjögren.

Sju sånger ur Tannhäuser av Holger Drachmann.
Sept chants tirés de Tannhäuser de Holger Drachmann.

Op. 3. N° 1. 1880.

Sång
Chant

Piano

Allegretto. ♩ = 80

p

Saa
Que

sød var Som - mer - nat - tens Blund, saa lys er Morg - nens før - ste Stund, saa
le som - meil fut doux et long, que l'aube est clai - re ce ma - tin, que

lys er Morg - nens før - ste Stund, med Guld o - ver Sko - vens Si - - de, med
l'aube est clai - re ce ma - tin, et l'or é - cla - tant sur la cô - - te, et

Guld o - ver Sko - vens Si - - de; saa frej - dig dan - - ser
l'or é - cla - tant sur la cô - - te; a - lerte, il dan - - se

cresc. *f*

cresc. *f*

dimin. *mf*

dim.

det fri - ske Sund, saa frej - dig dan - ser det fri - ske
le Sund joy - eux, a - lerte, il dan - se le Sund joy -

Sund. _____ Og mel - lem Lys-stri-ber hvi - de
eux, _____ et dans les jeux de lu - miè - re,

mf cresc. f p

*ped. ped. **

Ski - be - ne lyd - løst gli - de, ski - be - ne lyd - løst
len - tes, les voi - les pas - sent, len - tes, les voi - les

ritard. ten. p

ritard. p

gli - - - - de. Jeg
pas - - - - sent. De

p sempre ritard. con ped.

Andante.

p

drøm - te om Dig, jeg tæn - ker paa Dig, og at - ter og at - ter
 toi, je rê - vais, à toi, je pen - sais; et sans m'ar - rê - ter, je

p

v.h.

con Ad.

f *p*

gen - ta - ger jeg Dit Navn paa de blø - sen - de Stran - de. Og Ski - be - ne
 dis et re - dis ton nom dans le vent de la pla - ge. Et tous les ba - teaux

f *p*

con Ad.

p

sy - nes at hil - se mig med Flag o - ver Sej - le - nes
 sem - blent me sa - lu - er, his - sant les cou - leurs et les

v.h. *v.h.* *p*

Ran - de, paa Togt mod de frem - me - de Lan - de, paa Togt mod de frem - me - de
 flam - mes, en rou - te vers d'au - tres ri - va - ges, en rou - te vers d'au - tres ri -

Tempo I.

Lan - - - - - de.
va - - - - - ges.

Mit Liv er ligt en saa - dan Fart, snart
Ma vie est bien un tel par - cours, tan-

stil - le i Havn, paa Rej - se snart, snart stil - le i Havn, paa
tôt calme au port, tan - tôt en mer, tan - tôt calme au port, tan-

Rej - se snart, med Skum for den pløj - en - de Plan - - ke, med
tôt en mer, l'é - cume à la proue, au bor - da - - ge, l'é-

dimin. *f*

Skum for den pløj - en - de Plan - - ke. Kap - tain paa dæk - - ket,
cume à la proue, au bor - da - - ge. le ca - pi - tai - - ne,

og Al - ting klart, Kap - tain paa dæk - ket,
prêt à par - tir, le ca - pi - tai - ne,

f *p*

og Al - ting klart. _____ Og
prêt à par - tir, _____ et

mf *cresc.* *f* *p*

ik - ke en hæng - men - de Tan - - ke om hvad der kanske paa en Ban - - ke,
pas la moin - dre pen - sé - - e à ce que veut dire un nau - fra - - ge,

ten.

om hvad der kan ske paa en Ban - - - -
à ce qu'un nau - fra - ge veut di - - - -

ppp

mf

- - - - ke.
- - - - re.

f

con Ped.

Call

M

*

Hvil over Verden, Du dybe Fred.

Reste en ce monde, toi, douce paix.

Tannhäuser-Sange.

Emil Sjögren.

Op. 3. No 2. 1880.

HOLGER DRACHMANN.

Andante con moto. ♩ = 40.

Sång
Chant

Piano

p

p

Hvil o - ver
Reste en ce

Ver - - den, Du dy - - be Fred, der strøm - mer fra
mon - - de, toi, dou - - ce paix, dont l'œil de la

Nat - - tens Ø - - je, der
nuit dé - bor - - de, lors-

cresc.

gy - - der med Lin - - dring sig dul - - men - de ned o - ver
que son re - gard, de pro - fon - - de pi - tié, len - te-

cresc.

Jor - - dens Da - - le og Hø - - - je.
 ment em * - - bras - - se la ter - - - re.

p
 Tavst maa mit Ho - - ved sig bø - - - je. I
 Bien bas, ma tê - - te s'in - cli - - - ne. Au

Da - - gen for - vil - - ded min Fod - - sig tidt, det er
 jour s'é - ga - raient trop sou - vent mes pas, c'est ce-

der - - for mit Hjør - - te har blødt - - og lidt, mod
 la qui tour - mente et meur - trit - - mon cœur; au

Af - - - ten sagt - - nes mit trod - - si - ge Trit, den Gen-
soir, mon pas ob - sti - né ra - len - tit, le re-

stri - - di - ge fal - - - der til Fø - - - - je.
bel - - le vient ren - - - dre les ar - - - - mes.

p Se, jeg er sun - - ken paa Jor - - - den ned, min
Vois, à ge - noux je suis pros - - - ter - né, ma

Læ - - be i Bøn sig be - væ - - - - ger. Du
lèvre en pri - è - - - re s'é - pu - - - - re. Tu

cresc.

ved hvad der far - - ver mig Kin - - den hed, Du, den
sais ce qui fait em - pour - prer mes joues, toi, doc-

før - - ste Læ - - ge blandt Læ - - - ger.
teur et gar - - de des â - - - mes.

p

Ræk mig den Drik - - ke, som kvæ - - - ger. Jeg
Tends - moi la cou - - pe qui cal - - - me. J'ai

cresc.

tøm - - - te saa man - - gen for - fæng - - lig Skaal, — det er
trop a - bu - sé des breu - va - - ges vains, — mon cœur

f

der - - for mit Hjør - te har brænt — som et Baal; men
tel un bû - cher en est tout — con - su - mé; et

p

Fan - - gen der - in - de skal ge sig til Taal og
 seul, pé - ni - tent, je dois me re - cueil - lir de-

tøm - - - me For - sa - gel - sens Bæ - - -
 vant le ca - li - ce du jeû - - -

ger.
 ne.

p

pp^o

dimin.

gær; de vin-ker saa lok-ken-de nær, de da - ler, let-ter og
cœur; ils sem-blet ve - nir t'in - vi - ter, s'in - cli - nent, puis sont par-

flyer. Men dis - se taar-ne-de Sky - er, som glø-der i Pur - pur -
tis. Mais ces in - con-stants nu - a - ges, qui bril-lent de pourpre et

skær, som vin - ker og vin - ken - de fly - - er og
d'or, qui, dans un é - lan, dis - pa - rais - - sent et

sy - nes dog sted - se nær, de staar som et Bil - led paa Sor - - gen, et
sem-blet pour - tant si près, ils sont du des-tin le sym - bo - - le, d'in-

Spejl paa for-gæn - ge - lig Lyst; de fyl - - der med Sol - - skin dit
sta - bles bon-heurs le re - flet: ce soir, en so - leil, en gai -

Bryst og bli - ver til Regn - vejr i mor - - -
té, de - main, en o - ra - ges peut - ê - - -

gen.
tre.

Og jeg vil drage fra Sydens Blommer.

Je pars, je quitte le Sud, ses roses.

Tannhäuser-Sange.

Emil Sjögren.

Op. 3. N° 4. 1880.

H. DRACHMANN.

Allegro agitato. ♩ = 104.

Sång
Chant

Piano

mf

p

Og jeg vil
Je pars, je

f

p

dra - ge fra Sy-dens Blom - mer, men ik - ke ta - ge dens Tor - ne
quit - te le Sud, ses ro - ses, et les é - pi - nes, je les fui-

med. Hvor-hen jeg kom - mer, der vil jeg pri - se, i Spil og
rai. Mais, où que j'ai - le, par-tout je chan - te, mes vers aux

f *p* *cresc.*

Vi - se, dens Ild - fuld - hed. Dog al - drig en - - der den Ild der
lè - vres, son feu di - vin. Pour-tant, il brû - - le ce feu tor-

f *p* *p*

bræn - - der, der - for jeg sen - der mod Nord min Sang. Der veksler
ri - - de, aus - si j'a - dres - se mes chants au Nord. Là, dif - fé-

Som - mer og skøn - ne Blom - mer, de gaar, de kom - mer en e - vig
ren - tes sai - sons et flo - res s'en vont, re - vien - nent aux jours pré-

p tranquillo

Gang. Der kø - ler Vin - den, hvad So - len brænd - te, der skær - mer
vus; les vents ef - fa - cent, du feu, les tra - ces, et dans l'o-

p tranquillo

Lin - den naar Reg - nen slaar. Hvad Som - mer tænd - te, det Vin - ter
ra - ge, sous l'arbre, on fuit. L'é - té des ro - ses s'é - teint en

rit. *a tempo* *f*
sluk - ker, ind - til man pluk - ker den ny - e Vaar. Hvad hur - tigst
gla - ce jus - qu'aux fleurs ten - dres du re - nou - veau. Mais vite, ils

rit. *a tempo*

svin - der, det stær - kest bin - der med al - le Min - der af Sang og
pas - sent les jours qui res - tent in - ou - bli - a - bles de sou - ve -

cresc. *ff*
Duft. Thi vil jeg dra - ge mod Nord til - ba - ge, mod Sol - skins -
nirs. Le Nord m'at - ti - re, que j'y re - trou - ve le ciel de

cresc. *ff*

da - ge som Sne - falds - luft. Og jeg vil læg - ge i mi - ne
 nei - ge, le ciel joy - eux. Et je veux met - tre dans mes pa -

To - - ner bag Kul - dens Dæk - ke den stær - ke Glød. I an - dre
 ro - - les, sous l'ap - pa - ren - ce du froid, l'ar - deur. Sur d'au - tres

Zo - ner vil varmt jeg pri - se, i Spil og Vi - se, hvad Sy - den
 ri - ves, heu - reux je chan - te le Sud, sa gloi - re, son feu di -

bød.
 vin.

Jeg ser for mit Øje.

Je vois, comme un voile.

Tannhäuser-Sange.

Emil Sjögren.

Op. 3. N° 5. 1880.

H. DRACHMANN.

Allegretto. ♩ = 88.

Sång
Chant

Piano

Jeg ser for mit
Je vois comme un

Ø - - je som det fi - ne - ste Spind af Traa - de, der
voi - - le, mi - roi - tant à mes yeux, un voi - le qui

funk - ler i So - - lens Skin; jeg luk - ker mit Ø -
brille aux ray - ons du so - leil; Je clos ma pau - piè -

pp *ritard.*

p

je. Ak, Du har jo flet - - tet det Tryl - le-
 re. C'est toi, qui me tres - - ses ces fils té-

spind, Du som har gæt - tet Ro - sen paa min
 nus, toi, qui de - vi - nes ce qui teint mes

Kind. Jeg syn - ker i Ro - sen-dufts Drøm - me ind;
 joues. Un rê - ve de ro - ses des - cend vers moi,

p *rit.*
 mi - ne Læ - ber mod di - ne sig bø - - je. Jeg
 sur ma là - vre, ta là - vre s'in - cli - - ne. Je

f *p* *rit.*

gaar som i Bla - de af den flag - ren-de Vaar; det gyn - ger paa Blom - ster, hvor -
vais comme au souf - fle d'un prin - temps qui re - naît; dan - sant, sur des fleurs on - du -

hen jeg gaar; en bøl - - gen-de Fla - - de. Ak
leu - ses, m'at - tend la bar - - que lé - gè - - re. Pour -

kun - de jeg ta - ge Dig El - ske-de med, kun - de vi dra - ge
rais - je te pren - dre, o cher, a - vec moi et te con - dui - re

lang - vejs et Sted: da lad Bøl - gen kun ri - ve i Dy - bet os ned, da lad
loin, loin d'i - ci! Q'u - ne vague a - lors mon - te pour nous sub - mer - ger, q'u - ne

Bøl - gen kun ri - ve i Dy - bet os ned; vo-re Liv-sens Ti-mer var gla - de, var
 vague a - lors mon - te pour nous sub - mer-ger; nous au-rons con-nu l'heure heu - reu - se, heu-

gla - - de.
 reu - - se.

poco ritardando

Tempo I. *p*

Jeg hø - rer din Stem - me. Det er Fug - lens
 Ta voix se rap - pro - che; c'est un chant d'oi-

Sang og Hjør - tens, som kal - der paa Hind o - ver
 seau, un eri de ten - dresse, à la bi - che, du

pp

Vang. Hvor skal jeg mig gem - - me? Ak vil - de jeg
 cerf. Où m'é-chap-per vi - - te? Ah! mê - me pour-

flyg - te til Jor - dens Rand, naar Du kun mig
 rais - je très loin m'en - fuir, où que tu me

søg - te, var jeg der — paa Stand. Der er
 cher - ches, aus - si - tôt — j'y suis. Les oi-

Fugl, der er Hjort i det fjer - nes - te Land; o - ver Ver - de - ner ræk - ker din
 seaux et le cerf sont i - ci, sont par-tout; ta voix porte au de - là de ce

Stem - me! Der er Fugl, der er Hjørt i det fjer - nes - te Land; o - ver
 mon - de! Les oi - seaux et le cerf sont i - ci, sont par - tout; ta voix

Ver - - de - ner ræk - - ker din Stem - - -
 porte au de - - là de ce mon - - -

p

me!
 de!

m.g.

Vidt kredsede Du, min vilde Fugl.

Tu voles loin, sauvage oiseau.

Tannhäuser-Sange.

Emil Sjögren.

Op. 3. N° 6. 1880.

H. DRACHMANN.

Sång
Chant

Piano

Con moto. ♩ = 88. *p*

Vidt kred - sed Du, min vil - de Fugl.
Tu vo - les loin, sau - vage oi - seau.

Kom - mer Du mer til - ba - ge? Jeg sid - der a - le - ne i Re - dens Skjul, en
Que ton re - tour soit pro - che! Je reste à l'a - bri de ce nid dé - sert, é -

stil - le, sør - gen - de Ma - ge. Jeg ser mod de hø - je Tin - der, tæn - ker til -
pou - se fi - dèle et ten - dre. Je guet - te les hau - tes ci - mes, ber - ce mes

ba - ge, tæn - ker til - ba - ge, til - ba - ge.
rê - ves, ber - ce mes rê - ves, mes rê - ves.

The musical score is written in 2/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line begins with a rest, followed by the lyrics. The piano accompaniment features a steady eighth-note pattern in the right hand and a simple bass line in the left hand. Dynamics include piano (p) and forte (f). The score is divided into four systems, each with a vocal line and a piano accompaniment. The lyrics are in both Danish and French.

Fæl - les er vo - re Min - - der, e - ne min Kla - ge, min Kla -
 Deux é-taient là pour vi - - vre, seu - le je pleu - re, je pleu -

ge. Du læng - tes vel mod Stor - mens Sus; jeg
 re. Ton grand dé - sir fut le plein vent; je

sid - der og vog - ter paa Re - dens Hus, jeg hol - der en Vej Dig aa - - ben, Dig
 garde et sur-veil - le le vieux foy - er, t'as - sure u - ne porte ou - ver - - te, ou -

aa - - - ben. Jeg fat - ter jo ik - ke den Fly - ve - lyst, men
 ver - - - te. Je n'ai pas con-nu cet at - trait du vol, mais

jeg har en Plads ved mit hvi - de Bryst for Den, der er saa - ret paa Jag - ten af
j'offre u - ne chau - de place en mon sein, pour qui re - vien - dra de la chas - se, meur-

f Jæ - ge - rens Vaa - ben. *p* Jeg pluk - ker i min Ur - te - gaard en Plan - te, som læ - ger det
tri par ses lut - tes. J'i - rai cueil - lir dans mon jar - di - net, une her - be qui va te gué-

vær - ste Saar; den Blomst har i Hjør - tet Rød - der, Hjør - tet Rød - der. Du
rir tes plaies; elle a dans mon cœur sa sè - ve, au cœur sa sè - ve. Je

tog mig til Brud da jeg lil - le var, jeg vok - sed da Sor - gen mit Hjør - te skar, *p* mit
fus ton é - pouse, en - cor pres - qu'en - fant; le feu du cha - grin a trêm - pé mon cœur, trem-

mf

Hjær - te skar, jeg bø - jer mig ned, og jeg toer Dig de blø - den - de Fød - der, de
pé mon cœur. Très bas je m'in-cline, et je baigne tes pieds rou - ges qui sai - gnent, tes

p

blø - den - de Fød - der. Højt slog din Vin - ge o - ver Vang. Læn - ges Du nu til -
pieds — qui sai - gnent. D'un grand coup d'ai - le tu par - tis. Te man - que - t - il ton

ba - ge? Du skal ik - ke fryg - te den Angrendes Gang, her ven - ter Dig in - gen Kla - ge. Her
gê - te? Tu n'as pas à craindre un re - tour pé - ni - tent; i - ci pas de mots en lar - mes, mais

f

ven - ter Dig fre - de - de Min - der, fred - ly - ste Da - ge, fred - ly - ste
des sou - ve - nirs qui nous char - ment, paix, so - leil et cal - me, so - leil et

Da - ge, fred-ly - ste Da - ge. Kom fra de hø - je Tin -
cal - me, so - leil et cal - me. Re - viens des hau - tes ci -

der hjem til din Ma - ge, din Ma - ge, kom fra de hø - je
mes! Viens chez ta fem - me, ta fem - me! Re - viens des hau - tes

Tin - der hjem til din Ma - ge, kom fra de hø - je Tin - der hjem til din
ci - mes! Viens chez ta fem - me! Re - viens des hau - tes ci - mes, viens chez ta

Ma - ge!
fem - me!

Sover Du, min Sjæl?

Ame, t'endors-tu?

Tannhäuser-Sange.

Emil Sjögren.

Op. 3. N° 7. 1880.

H. DRACHMANN.

Sång
Chant

Piano

Lento e grave. ♩ = 40.

p

So - ver Du, min Sjæl? Er den
A - me, t'en - dors tu? Cet - te

Dva - le jeg fø - ler, nu da Ung - dom - men end - te,
lour - de fu - ti - gue, ma jeu - nesse en - vo - lé - e,

er det Dø - dens, som kø - ler Alt hvad der brænd - te?
est - ce la mort qui gè - le tout ce qui fut flam - me?

p

Er den Træt - hed, som læg - ger sig o - ver mit Ø - je,
Et ce poids qui des - cend sur mon front et ma vu - e,

er det Slø - ret, som sæn-kes for sid-ste Hvi - le? Se Ti-mer-ne i - le.
 est - il l'ombre an - non - çant le re - pos su - prê - me? Vois, l'heu-re s'a-van-ce,

Graa-net og bø - jet stir - rer jeg stum paa den høv - le - de Fjæl.
 gris et dé - bi - le, long - temps je fix - e mon hum - ble cer - cueil.

Det var Ham-mer-ens Lyd! Slaar de Plan-ker - ne
 Et j'en-tends les mar - teaux! Clou - e - raient-ils les

sam - men? So - ver Du, min Sjæl?
 plan - ches? A - me, t'en - dors - tu?

Vug, o Vove.

Berce, o vague.

HOLGER DRACHMANN.

Auteur danois (1845-1908).

Traduction française du texte danois par Berta Sjögren.

Publ. år 1883.

*Allegretto con moto.*Sång
Chant

Piano

The musical score is written in 6/8 time with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The tempo is marked 'Allegretto con moto'. The piano part begins with a *pp* dynamic and features a rhythmic accompaniment of eighth notes. The vocal line consists of two stanzas of lyrics in Danish and French. Dynamics include *p* and *f*.

Stanza 1:
 Vug, o Vo - ve, med var - som Haand Baa - den, hvor - i vi gli - der,
 Berce, o va - gue, câ - li - ne - ment, no - tre bar - que lé - gè - re,

Stanza 2:
 Stryg den, Strøm-me, med kæ - len Haand o - ver de but - te - de Si - - -
 toi, cou - rant, d'u - ne dou - ce main, bai - gne sa coque ar - ron - di - - -

Stanza 3:
 der. _____
 e. _____
 Vug, o Vo - ve, med var - som Haand
 Berce, o va - gue, câ - li - ne - ment,

Baa-den hvor-i vi gli - der. Kun-de jeg selv klap-pe den Glut, som sid-der paa Tof-ten og
 no - tre bar-que lé - gè - re. Ah, si j'o-sais, la ca - res - ser, l'en - fant qui fre-donne à la

f

ritard. *f*

nyn-ner, o-ver Kin-der-nes Hvælv blot en flyg-tig Mi - nut, jeg ar-me, for - el-ske-de
 bar - re, ef-fleu - rer, un in - stant, son vi - sa - ge si frais, moi, pau-vre pé-cheur, qui l'a -

ten.

Syn-der. Kun-de jeg selv klap-pe den Glut, Kun-de jeg selv
 do - re, Ah, si j'o - sais la ca - res - ser, Ah, si j'o - sais

p

p

Klap-pe den Glut, som sid-der paa Tof-ten og nyn - ner, O, da skul-de min Stem-mes Klang
 la ca - res-ser, l'en - fant qui fre-donne à la bar - re! Oh! a - lors, à mon tendre ap - pel,

rit. a tempo

rit.

væk-ke al Vel-lyd, som sium - rer i Sko - ven, smæl-ten-de hen i en Kær - lig-heds-
s'é-veil-le-rait ce qui vit au bo - ca - ge, pour s'en-vo-ler en un doux chant d'a-

rit.

8 8

sang med Nym-fen, med Ek-ko, paa Skrænten ved Strandkilde-vo - ven, _____
mour, re - dit par E - cho, dou-ce nymphe, au ro-cher de la sour - ce, _____

smæl-ten-de hen i en Kær-lig-heds-sang, smælte hen i en Kær-lig-heds-sang med
pour s'en-vo-ler en un doux chant d'a-mour, s'en-vo-ler en un doux chant d'a-mour, re-

Nym-fen, med Ek - ko, paa Skræn-ten ved Strand-kil-de - vo - - ven.
dit par E - cho, dou - ce nymphe, au ro - cher de la sour - - ce.

pp

* b-förtecken för g1 infört.

pa tempo

Vug, o Vo-ve, med varsom Haand
 Berce, o va-gue, câ - li - ne-ment,

p *rit.* *p*

Baa-den, hvor-i vi gli - - - der.
 no-tre bar-que lé - gè - - - re.

pp

f *pp*

N° 1.

I Vaaren knoppes en Lind saa grön.

Un vert tilleul fleurit au soleil.

ERNST VON DER RECKE.

Ecrivain danois (1848–1933).

Adaptation française de Madame H. Fuchs (1908).

Fyra Dikter av E. von der Recke.

Quatre poésies de E. von der Recke.

Op. 11. 1884.

Andantino.

Sång
Chant

Piano

p

I Vaa - ren knop - pes en Lind saa grön med
Un vert til - leul fleu - rit au prin - temps, a - bri -

Li - lier og Marts - vi - ol; der - un - der sid - der en
tant le jo - li mu - guet; au clair so - leil u - ne

Jom - fru skjön og syer mod den kla - re Sol.
belle en - fant ré - pa - re son cor - se - let.

The musical score is written in G major (one sharp) and common time (C). It consists of four systems. Each system has a vocal line (Sång/Chant) and a piano accompaniment (Piano). The tempo is marked 'Andantino'. The piano part features a steady eighth-note accompaniment in the bass and chords in the treble. The vocal line is a simple melody with lyrics in both Danish and French. The lyrics are: 'I Vaaren knoppes en Lind saa grön med Un vert til - leul fleu - rit au prin - temps, a - bri - Li - lier og Marts - vi - ol; der - un - der sid - der en tant le jo - li mu - guet; au clair so - leil u - ne Jom - fru skjön og syer mod den kla - re Sol. belle en - fant ré - pa - re son cor - se - let.'

Selv er hun li - gest en Sol i Vaar,
Elle est bril - lan - te comme un so - leil,

som Æb - let er hen - des Kind, hen - des Kind;
comme u - ne pomme est son teint ver - - meil;

naar hun for Spej - let slaar ud sit Haar,
le soir, de ses che - veux dé - nou - és,

cresc.

det fal - - der som Blom - ster fra
il tombe une o - - deur em - bau -

f

Lind.
mée.

Som
Ain -

p

So - len fan - ges af Lin - dens Blad, saa fængs - ler hun Sands og Sind, saa
si que la feuil - le de l'arbre en fleur, du so - leil cher - che la cha - leur, la

har hun mig bun - det med Tryl - le - kvad og fan - get mit Hjer - te
jeu - ne fil - lette, à l'œil en - chan - teur, m'a pris à ja - mais le

f

f

ind.
cœur.

p

pp

De röde Roser i Lunden staae.

Les roses rouges du vert bosquet.

E. VON DER RECKE.

Ecrivain danois.

Trad. de Mme H. Fuchs.

Op. 11. N° 2. 1884.

Allegretto.

Sång
Chant

Piano

p

De rö - de Ro - ser i Lun - den staae og blom - stre for Vind og
Les ro - ses rou - ges du vert bos - quet ex - ha - lent un doux par -

Vejr; jeg veed mig for al - le Blom - mer smaa en Jom - fru - ro - se fuld -
fum; je pence à la vierge au teint si frais, à l'œil bril - lant, vif et

cresc.

f skjær, en Jom - fru - ro - se fuld - skjær, en Jom - fru - ro - se fuld -
brun, à l'œil bril - lant, vif et brun, à l'œil bril - lant, vif et

p *rit.*

f *rit.*

skjær.
brun. Som Ro - sen sen - der sin
Pa - reille aux fleurs qui par -

Duft om - kring, at Al - le den kjen - de maae, saa
fu - ment l'air et char - ment les voy - a - geurs, la

dra - ger hun om sig en Tryl - le - ring, der In - gen i - fra kan
dou - ce — vierge au re - gard si clair, re - tient au - près d'elle tous les

gaae. Hun ta - ler, hun leer af Hjer - tens - grund, som
cœurs. Ri - - ant, ba - bil - lant, cri - ant, chan - tant com -

Lær - ken syn - ger sit Kvad, og Or - de - ne fal - de
me l'oi - seau fait son tril - - le, les mots de sa bou - che

fra hen-des Mund som Dug - gen fra Ro - sens Blad.
tom - bent gaie - ment ain - si que l'eau sur la char - mil-le.

I -
Quand

a tempo
hvor hun gaaer i den grøn - ne Mai, der bleg - ne al - le Blom - ster smaa; men
et - le court, au mi - lieu des prés verts, la fleu - ret - te s'ef - face et pâ - lit, et

hvor hun van - drer ad ö - dest Vej, der tyk - kes mig af Ro - ser
 pour mes yeux, le sen - tier dé - sert, quand elle y passe, est tout fleu -

staae, der tyk - kes mig af Ro - ser staae, der *ten.*
 ri, quand elle y passe est tout fleu - ri, et

f tyk - kes mig af Ro - ser staae, der tyk - kes mig af Ro - ser staae.
 pour mes yeux, le sen - tier dé - sert, quand elle y passe, est tout fleu - ri.

p *rit.* *a tempo*

pp

Der driver en Dug over Spangebros.

La fraîche rosée a mouillé les prés.

E. VON DER RECKE.

Ecrivain danois.

Trad. de Mme H. Fuchs.

Op. 11. N° 3. 1884.

Sång
Chant

Piano

Allegretto. *p*

Der dri - ver en Dug o - ver
La fraî - che ro - sée a mouil -

Span - ge - bro og o - ver al - le grön - ne Sko - - ve; det
lé les prés, les champs, les bois et la clai - riè - - re; je

vol - der den fag - re Ro - sen - vaand, at ej jeg kan Søv - nen
pense à la fleur du jo - li ro - sier, le som - meil fuit ma pau -

so - - ve. Det vol - der hin un - ge Ro - sen - vaand,
piè - - re. Je pense au ro - sier, à ses frais bou - tons,

Ro - - - sen - vaand, som ved mit Vin - due
 au ro - sier, qui se ba - lan - ce

gyn - - ger, gyn - - - ger, der -
 sous mes yeux, sous mes yeux, je

til den li - den Nat - ter - gal i Sko - ven der - u - de
 pense au ros - si - gnol mi - gnon qui seul au loin - tain pleure et

syn - - ger, der - - til den li - den Nat - ter - gal i
 chan - - te, je pense au ros - si - gnol mi - gnon qui

p *molto ritard.*

Sko - ven der - u - de syn - ger, i Sko - ven der - u - de syn - ger. Det
 seul, au loin-tain, dit sa chan-son, qui seul, au loin-tain, pleure et chan - te. Je

p *pp molto ritard.*

p a tempo

er for den dej - li - ge Ro - sen - vaand gyn - ger si - ne Knop - per
 pense à la rose, au par - fum dis - cret, entr' ou - vrant sa fleur nou -

p a tempo

rit. *a tempo cresc. e*

tven - de, det er for den li - den Nat - ter - gal syn - ger en Sang,
 vel - le, au chant triste et doux du ros - si - gno - let, car ce doux chant,

rit. *a tempo cresc. e*

accel. *rit.*

syn - ger en Sang om hen - - - de.
 car ce doux chant, c'est El - - - le!

accel. *rit.* *pp rit.*

Og kan min Hu du ej forstaae.

Veux-tu savoir pourquoi mon cœur.

E. VON DER RECKE.

Ecrivain danois.

Trad. de Mme H. Fuchs.

Op. 11. N° 4. 1884.

Sång
Chant

Piano

Allegretto.

p

Og
Veux -

kan min Hu du ej for - staae, og un - dres paa min — Færd, da
tu sa - voir, pour - quoi mon cœur, bien loin de toi, s'en — va? E -

spörg den li - den Sang-fugl graa, — som fly - ver her og
coute a - lors l'oi - seau - chan - teur, — qui vo - le ça et

der. Da spörg den, hvi den flyer af Land
là. Ap - prends com - ment, sans un con - seil,

f *p*

p

for Vin - trens Slud og Sne, men ven - - der
 il fuit neige et gla - çons, et vite ac -

hjem i - gjen paa - stand, flux So - - len bli'er at
 court quand le so - leil é - gai - - e les buis -

see. *p*
 sons. Den li - den Smaa-fugl veed det ej,
 Par - fois aus - si, le mer - le gris

den har sin Vin - ge kjær; men
 s'en - fuit très loin dans l'air, mais

mer dog Hjem-mets Blomst i Mai og Hjem-mets grøn - ne
 re - vient vite aux bois fleu - ris, de son pa - ys si

Træer. Saa ja - ges jeg som
 clair. Ain - si que lui, je

Fugl i Høst helt of - - te hid og did,
 vais aus - si cher - cher d'au - tres cli - mats,

rit. [a tempo]

rit. *f* [a tempo]

men dra - ges af min Læng-sels Lyst mod dig, mod dig, mod
 puis aus - si - tôt qu'au loin je suis par - ti, mon cœur s'é -

rit. *a tempo*
p

dig til hver en Tid. Dog al min Hu i Höst og Vaar kun
 meut, j'é - tends les bras; au - cu - ne paix n'est plus en moi, mon

rit. *a tempo*
p

fly - ver dig i - mod, og som en Sang - fugl om dig slaer,
 être en - tier fré - mit, et je re - viens d'un bond vers toi,

saa - snart du er mig god.
 dès que tu me sou - ris.

Alt vandrer Maanen sin Vej i Kvæld.

L'errante lune chemine au soir.

E. VON DER RECKE.

Ecrivain danois (1848-1933).

Traduction française de Monsieur A. P. (1901).

Fire Digte af Ernst von der Recke.

Quatre poésies de Ernst von der Recke.

Op. 13. N° 1. 1884.

Sång
Chant

Piano

Andante. *p* *Alt* *L'er*

van - drer Maa - nen sin Vej i Kvæld Og Dug - gen
ran - te lu - ne che - mine au soir, la bru - me

fal - der i Krat; Nu gan - ger den ly - se
ga - gne les bois; du jour ob - scur - ci, l'é -

Dag paa Hæld; Al - ler - kæ - re - sten min, God - nat!
clat s'é - teint; o toi, chère à mon cœur, a - dieu!

pp

Ret al - drig straa - ler saa klar som Du En
Ja - mais un astre aus - si clair que toi ne

Stjer - ne paa Høj - e - lofts - bro; Til Dig staaer al - tid i
luit à la voû - te du ciel; à toi, mon cœur s'a - ban -

cre - - - scen - - -

- - - do dimin.
Kveld min Hu, Naar Da - gen gan - ger til Ro,
donne en paix, à l'heure où vient le re - pos,

- - - do dimin.

pp rit.
naar Da - - gen gan - ger til Ro. Hvor
à l'heure où vient le re - pos. Tan -

pp rit.

p a tempo

So - - len dra - ger i Ve - - sten ind, Af Ha - vet i
dis qu'à l'ou-est le so - leil s'en - dort au som - bre pa -

p a tempo

Favn - tag kryst, Ret al - - tid sø - ger
lais de la mer, a - lors mon cœur, en

Dig da mit Sind Der, hvor der er mildt og lyst.
toi, vient cher - cher la dou - ce clar - té qui luit.

dim. *pp*

Mig tyktes du stod ved mit Leie.

J'ai cru te voir près de ma couche.

E. VON DER RECKE.

Ecrivain danois.

Trad. française de Berta Sjögren.

Op. 13. N° 2. 1884.

Recitando.

Sång
Chant

Mig tyk-tes, du stod ved mit Lei - e, Og din Kind var min Læ - be nær, Og jeg
J'ai cru te voir près de ma cou - che, que ta joue ef - fleu - rait ma joue, ré - pan -

Piano

føl - te o - ver mit An - sigt Dens ly - sen - de Pur - pur - skjær,
dant sur tout mon vi - sa - ge l'é - clat de son teint pour - pré.

Andante con moto.

Og jeg
Et j'ai

mær - - ked, o - - ver min Pan - - de Din
cru sen - tir ton ha - lei - - ne pas -

Aan - - de strøg som et Pust, Og jeg
ser comme l'air sur mon front, et sur -

hør - - te din blø - - de Stem - - me Og
pren - - dre ta voix se - rei - - ne, et

lyt - - te - de til be - rust.
l'é - - cou - ter lon - - gue - ment.

Da
A - -

ritardando

Tempo 1º

foer jeg med Et o - ver - en - de, Og Drøm-men svandt som et Lyn; Da
 lors me le - vant, pris d'i - vres - se, le rê - ve s'é - va - nou - it; c'é -

var det kun Mor - gen - rø - den, Hvis Glands hav - de blæn - det mit Syn, -
 tait la splen - deur de l'au - be, qui seu - le m'a - vait é - blou - i,

Tempo 2º

Kun en
 le par -

pp

Duft af Jas - mi - ner og Ro - - - ser, Der
 fum des jas - mins et des ro - - - ses, qu'un

Jeg sadled min Hest en Morgenstund.

A l'aube du jour, au clair soleil.

E. VON DER RECKE.

Ecrivain danois.

Trad. française de Berta Sjögren.

Op. 13. N° 3. 1884.

Allegretto vivace.

Sång
Chant

Piano

Jeg sad - led min Hest en
A l'au - be du jour, au

Mor - gen - stund Med Som - mer - so - len den kla - re; Saa red — jeg mig i den
clair so - leil, je vins sel - ler ma mon - tu - re; et vite, — à tra - vers les

diminuendo

grøn - ne Lund At be - de den vil - de - ne Ha - re.
bois — pro - fonds, je fus sur la pis - te du liè - vre.

diminuendo

mf

Den vil - de Ha-re med Hjort og Raa Jeg vil - de i Lun - den ja - ge, Og
 Au lièvre, au cerf, au crain - tif che-vreuil je fis u - ne fol - le chas - se, pour

mf

glem - me det, mig paa Sin - de laa Alt ud - i U - ger og Da - ge, Og
 ou - bli - er ce qui m'op - pres-sait de - puis de lon-gues se - mai - nes, pour

f glem - me det, mig paa Sin - de laa *p* Alt ud - i U - ger og
 ou - bli - er ce qui m'op - pres-sait de - puis de lon-gues se -

un poco stringendo

Da - ge. Men Hjort og Raa hav - de hen - des Gang, Og
 mai - nes. Mais vif comme El - le pas - sait le cerf, la

pp

ritardando

stringendo

mf

Hin-den hen - des Øj - e, Og den li - den Fugl hav - de hen - des Sang, Der
biche a - vait ses yeux ten - dres, et l'oi - seau comme El - le ce chant par - fait, le

ritardando

mf

kun - de mit Hjer - te bø - je. Og Ro - sens Kind hav - de hen - des Lød Og
seul que je veuille en - ten - dre. La rose a - vait son du - vet si fin, la

p *ritardando*

p *tranquillo*

Bæk - ken hen - des sag - te Ta - le Og Sko - vens Vind hen - des Hvi - sken blød,
sour - ce son dis - cret lan - ga - ge, le vent son souf - fle lé - ger et doux,

pp

pp

Som mit Hjer - te har lagt ud - i Dva - - - le.
qui me calme et me porte au si - len - - - ce.

a tempo

p a tempo

Jeg red fra Sko-ven, alt som jeg kom, Smaa-fug-le-ne sun-ge paa Gre-ne, Det
Des bois je fuis, à peine ar-ri-vé, et tous les oi-seaux dans les ar-bres chan-

var, _____ som spurg - te de al - - le om, Hvi jeg monne ri - de saa
taient, _____ sem - blant de - man - der _____ entre eux, pour - quoi j'é-tais seul sur ma

e - ne, saa e - - ne, saa e - - - ne.
sel - le, tout seul, _____ en sel - - - le.

stringendo

Alt falder Løvet i Lunden tæt.

Déjà s'effeuille le vert bosquet.

E. VON DER RECKE.

Ecrivain danois.

Trad. française de Berta Sjögren.

Op. 13. 1884.

Nº 4.

Sång
Chant

Piano

Lento. *p*

Alt fal-der Lø- vet i Lun- den tæt,
Dé - jà s'ef- feuil- le le vert bos-quet,

Som ha - ver den smykt i Vaar; Den grøn - ne Lind har sin Krands for - gjet Og
si plein de fraî - cheur en mai; et sans cou - ron - ne le beau til - leul dé -

fal - mer sit fau - re Haar. Den grøn - ne Bøg har sin Kro - ne mist, Og
nou - e ses longs che - veux. Le hê - tre vert et le clair bou - leau sont

Lin - den har tabt sit Blad; Den Smaa - fugl sid - der nu taus paa Kvist, Som
gris et vieil - lis, tous deux, et l'oi - sil - lon, sur un fin ra - meau, hi -

stringendo

før - re saa lif - ligt kvad. Den vil - de Fugl, som saa ly - stigt kvad, Den
er si ba - vard, se tait. L'oi - seau des bois, qui gaî - ment chan - tait, il

stringendo

sør - ger, den sør - ger, den sør - - ger for si - ne
pleu - re, il pleu - re, il pleu - - re son nid dé -

[rit.] p

[rit.] p

Fjer; Den Jom-fru, som un - der Lin - den sad,
fait; la jeu - ne vier - ge, sous le til - leul,

a tempo

Hun sid - der der al - drig mer, al - drig mer, al - drig mer.
ne rê - ve - ra plus ja - mais, plus ja - mais, plus ja - mais.

f *p* *pp*

p *pp*

Prinsessen.

La princesse.

BJ. BJØRNSON.

Poète norvégien (1832—1910.)

Traduction française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren (1884 i Wien).

Allegretto.

Sång
Chant

Piano

Prin - ses - sen sad højt i sit jom - fru - -
Du haut de sa tour, la prin - cesse en - -

bur, små - gut - ten gik ne - de og blå - ste på
tend un jeu - ne gar - çon pre - lu - der sur son

[a tempo]

lur. »Hvi blå - ser du al - tid, ti sti - le, du små,
cor. »Tu son - nes sans ces - se, tais - toi, mon pe - tit,

rit. p [a tempo]

det hæk - ter min tan - ke, som vi - de vil gå,
tu gæk - nes mon ræk - ve si vas - te le soir,

p
nu, når sol går ned, nu, når
quand le jour s'en - fuit, quand le

sol går ned.» Prin - ses - sen sad højt i sit
jour s'en - fuit.» Du haut de sa tour, la prin -

jom - fru - bur, små - gut - ten lod væ - re at blå - se på
ces - se voit le jeu - ne gar - çon s'ar - ræk - ter dans son

lur. »Hvi ti - er du stil - le, blås me - re, du
 jeu. »Pour - quoi donc te tai - re, mais son - ne, pe -

små, det løf - ter min tan - ke, som vi - de vil gå,
 tit! Tu por - tes mon rê - ve si vas - te le soir,

nu, når sol går ned,
 quand le jour s'en - fuit,

nu, når sol går ned.»
 quand le jour s'en - fuit.»

[a tempo]

Prin -
Du

ses - sen sad højt i sit jom - fru - bur,
haut de sa tour, la prin - cesse en - tend

små - gut - ten tog at - ter og blå - ste på lur.
le jeu - ne gar - çon pré - lu - der de nou - veau.

rit.

[a tempo]

Da gred hun i aft - nen og suk - ke - de ud:
A - lors, vers l'es - pa - ce, pleu - rant el - le dit:

cresc. *3* *3* *ff*

»o sig mig, hvad er det mig fej - ler, min Gud! —
 »mais d'où vient mon trou - ble, d'où vient - il, mon Dieu! —

cresc. *ff*

p

Nu gik so - len ned,
 Et le jour - s'en - fuit,

p *pp*

pp

nu gik so - - - len ned.»
 et le jour s'en - fuit.

p

pp

De vare elleve Svende.

Des nobles pages, bien onze.

HOLGER DRACHMANN.

Auteur danois (1846—1908).

Emil Sjögren 1888.

Du danois en français par Berta Sjögren.

Allegro non troppo.

Sång
Chant

De va - re el - le - ve Sven - de, som vil - de til Jom - fru en
Des no - bles pa - ges, bien on - ze, pen - saient à la da - moi -

Piano

bej - - le; de rej - ste sig aar - le og kæm - me - de sig og
sel - - le; à l'au - be tous fu - rent de - bout, se pei gnant, cou -

klip - pe - de Skæg og Neg - le. »Ho ho, ho ho, ho ho! Saa
pant leur barbe et leurs on - gles. »Hop - la, hop - la, - hop - la! Par -

ri - - der vi ud, saa ri - - der vi ud at
tons au ga lop, par - tons au ga - lop, pour

cre - - scen - - do

cre - - scen - - do

f

fæ - ste os Pi - gen til Brud!» Men Pi - gen hun lo, der det
voir qui la belle a choi - si!» Mais el - le rit fort de ce

Tog hun saa: »Ja sad - le kan al - le, men ri - - de kan faa!»
train de fous: »Oui, tous sont en sel - le, mais qui sait mon - ter?»—

p

De va - re el - le - ve
Cha - cun de ces on - ze

Sven - de som ta - led om Hjer - ter - nes Vun - - - de; de
pa - ges lui dit son a - mour et ses pei - - - nes, et

vif - ted og svan - sed og ne - je - de sig og snak - ked med samt - li - ge
se pa - va - nant, sa - lu - a, s'in - cli - na, par - lant à la bar - be des

Mun - de. »Nej, en ad Gang - en jeg be'er, jeg ta'er dog kuns en,
au - tres. »Je vous sup - pli - e: pas tous, je n'en prends qu'un seul,

ik - ke fler, jeg ta'er dog kuns en, kuns en,
pas plu - sieurs, je n'en prends qu'un seul, qu'un seul,

ik - ke fler!» Og saa gik de samt - li - ge Mun - de i - staa; »Saa
pas plu - sieurs!» Mais tou - tes les bou - ches de se ré - cri - er: »Ja -

li - ge det er ej en Jom - fru at faa.» De
 mais on n'a vu son é - ga - le chez nous.» Les

va - re el - le - ve Sven - de, de stod der og bed de - res Neg -
 on - ze des no - bles pa - ges, en vain, se ron - gè - rent leurs on -

poco più lento

- - le; den yng - ste han traad - te til Jom - fru en hen: »Nu -
 gles; a - lors le ca - det, vers la fille, al - la: »Eh

poco più lento

accelerando e cresc.

vel, jeg kom - mer her for at bej - le!» Saa drog han af
 bien! je viens pour nos fi - an - çail - les!» Ti - rant de sa

p accelerando e cresc.

Ske - den sin Kniv og sat - te den mod hen - des Liv; men
 gaïne un cou - teau, il l'en me - na - ça droit au cœur; mais

The first system consists of a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves. The vocal line begins with a treble clef and a key signature of one flat. The lyrics are written below the notes. The piano accompaniment starts with a grand staff (treble and bass clefs) and features a series of chords and melodic fragments.

f a tempo
 Pi - gen hun lo, der den Bej - len hun saa: »Ja, ham vil jeg ha - ve, ham kan
 El - le sou - rit au fi - er da - moi-seau: »Cest lui que j'é - pou - se, lui seul

The second system continues the musical piece. It includes a vocal line and a piano accompaniment. The tempo is marked 'a tempo' and the dynamics are 'f'. The lyrics are in both Danish and French. The piano accompaniment features a steady rhythmic pattern with some melodic movement.

— jeg for - staa!»
 me com - prend!»

The third system shows the vocal line and piano accompaniment. The lyrics continue. The piano accompaniment includes a section marked 'p' (piano) with a dynamic hairpin. The music features a mix of chords and melodic lines.

The fourth system concludes the page with a vocal line and piano accompaniment. The piano accompaniment features a more active melodic line in the right hand and a supporting bass line in the left hand.

Silkesko over gylden Læst.

Escarpin sur la forme d'or.

J. P. JACOBSEN.

Auteur danois (1847—1885).

Adaptation française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1892.

Sång
Chant

Piano

Allegretto vivace.

p *rit.*

p *rit.* *f* *a tempo*

p *rit.* *f* *a tempo*

p *mf*

Sil - ke - sko o - ver gyl - den Læst! Jeg har mig en Jom - fru fæst!
Es - car - pin sur la for - me d'or! Je viens de me fi - an - cer!

Jeg har mig en de - je - lig Jom - fru fæst! In - gen
O, qu'elle est jo - li - e, ma belle en - fant! Seu - le,

er som hun paa Guds sol - ly - se Jord, Ik - ke en e - nes - te
sans ta - che, sous le ciel du bon Dieu. Oui, tou - te seule à mes

en. Som Him - len i Syd og som Sne - en i Nord Er hun ren.
yeux! Plus pur que l'a - zur, que la nei - ge du Nord, est son cœur.

f

f a tempo
Men der er Jord - rigs Fryd i min Him - mel Og Flam - mer staar af min
Mais à l'a - zur se mê - le la ter - re: ma nei - ge brû - le de

f

Sne. In - gen Som - mers Ro - se er rø - de - re End hen - nes
feu. Il n'est point de ro - ses plus rou - - ges, que ne sont

f *p*

rit.
Ø - je er sort.
noirs ses re - gards.

p rit. *a tempo*

Saa standsed og der den Blodets Strøm.

Ne court-il donc plus le flot du sang.

J. P. JACOBSEN (1847—1885).

Auteur danois.

Adaptation française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1892.

Fyra nya sånger.

Quatre nouveaux chants.

Sång
Chant

Piano

Andante sostenuto.

Saa stand - sed og der den Blo - dets
Ne court - il donc plus, le flot du

Strøm, Som før var vant at rin - - de. Saa
sang, qui bouil - lon - nait sans ces - - se? Les

dir - red og - saa de Ner - ver til ro, Og San - ser - ne
nerfs trem - blants ont trou - vé le re - pos; des sens las cha -

al - le blev blin - de. Og Hjer - tet, Hjer - nen vir - ker ej
cun meurt, a - veu - gle. Qu'ad - vient - il de ce cœur, du cer -

mer, Du er kun Støv og liv - løst Leer. Lad læn - ges,
veau? Tu n'es qu'ar - gile et va - se creux. Et pleu - re,

cresc. *f*

lad græ - des med E - vig - heds -
 sou - pi - re: vains sont tes re -

p

savn; _____ Du er kun en Støv - hob, en Daad og et
 grets, _____ seuls res - tent tes cen - dres, tes æu - vres, ton

Navn. _____
 nom. _____

ritardando molto

Pagen.

Le Page.

J. P. JACOBSEN.

Auteur danois (1847—1885).

Traduction du texte danois par Monsieur A. P. (1901.)

Emil Sjögren. 1892.

Allegretto.

Sång
Chant

Piano

p

Pa - gen højt paa Taar - net sad, Stir - red ud saa vi - de,
Sur la tour un page al - la; les yeux dans l'es - pa - ce;

Dig - ted paa et El - skovs - kvad Om sin El - skovs - kvi - de,
il rê - vait au chant d'a - mour qui di - rait sa pei - ne.

Kun - de ik - ke faa det sam - let, Sad og fam - led Nu med Stjer - ner,
Mais la muse é - tait re - bel - le; point de ri - me pour é - toi - le,

nu med Ro - ser. In - tet ri - med sig paa Ro - ser, In - tet ri - med sig paa
 ni pour ro - se. Il ne trou - vait point de cho - se qui vou - lut ri - mer à

rit.

Ro - ser. Sat - te for - tvif - let saa Hor - net for Mund,
 ro - se. Plein de co - lère, il em - bou - che le cor,

p a tempo

rit. *p a tempo*

Knu - ged vredt sit Vær - ge, Blæs - te saa sin El - skov ud
 prend en main le glai - ve, et son - nant son chant d'a - mour,

O - ver al - le Bjær - ge, O - ver al - le Bjær - - ge.
 il le fait en - ten - dre par des - sus les monts.

rit. *f*

Serenata. »Luk op dit Vindue!«

Sérénade. „Ecoute-moi, jeune fille!“

HELENA NYBLOM.

Femme de lettre danoise, mariée et morte en Suède (1843—1926).

Traduction française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1894.

Allegretto con moto.

Sång
Chant

Piano

p

pp

H.H.

p

H.H.

p

Luk
E -

op dit Vin-due, skjø n Jom - fru, jeg kom-mer med Sang og Spil. _____
 cou - te - moi, jeu - ne fil - le, c'est l'heu - re des chants d'a - mour. _____ De

To - ner og Ord jeg sam - men-snoer og slaar Gi - tar - ren der -
 rythme et de vers j'en - la - ce mes airs, et ma gui - ta - re les

til. Fjærnt og nær o - ver al - le
 suit. A l'ho - ri - zon, le ra - di - eux cou -

Trær fal - der det glø - - den - de Af - ten -
 chant lan - ce des flam - - mes de pourpre et

skjær d'or og bræn - der som Kys paa din
et brûle un bai - ser sur ta

Ru - de, som Kys! Ak, luk den op,
vi - tre, un bai - ser! Ou - vre - la - moi,

ak, luk den op hvis du vil!
ou - vre - la - moi, si tu le veux!

Emil Sjögren tillade år 1910 i Paris en andra strof ur Helena Nybloms dikt. Den medförde några små förändringar i sångstämman, men ej i pianostämman.

(Anteckn. av B. S.)

Du svarer mig ej, skøn Jomfru,
nu vel, jeg tier og gaar,
og kun til Trøst for min egen Lyst, pling plang,
Guitarren jeg slaar.
Luften er mild, men som Glæde vild
brænder Jorden i Himlens Ild.
Du svarer mig ej, skøn Jomfru,
skøn Jomfru, du svarer mig ej, du svarer mig ej?
Jeg tier og gaar.

*Tu n'ouvres pas, jeune fille?
Adieu. Ton poète s'en va!
Et par dépit, pour me consoler,
je pince, plan, plan, les cordes d'acier.
L'air est très doux, mais dans les feux du ciel
la terre brûle en extase d'amour.
Tu n'ouvres pas, jeune fille,
belle fille, tu n'ouvres pas, tu n'ouvres pas?
Ton poète est parti!*

»Hvem staar der for Borgen?»

(ur Vandenes Datter).

»Qui frappe à nos portes?»

HOLGER DRACHMANN (1846—1908).

Auteur danois.

Traduction française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1895.

Sång
Chant

Hvem staar der for Bor - gen? saa lad ham dog ind; hans
Qui frappe à nos por - tes? qu'il en - tre chez nous! Sa

Blik er som Dug - gen, som A - ske hans Kind. Hvor
joue est de cen - dre, son œil sans re - gard. D'où

kom Du? hvor var du til Sko - le, Du Smaa? og
viens - tu? où fut ton é - co - le, Pe - tit? et

hvem har vel skaa - ret din Kap - pe saa graa? Min
qui l'a cou - pé ce man - teau sombre et gris? Ma

Piano

Kap - pe blev gjort o - ver Kir - ke-vævs Spind, den staar vel i Lød - den til
robe est de bu - re tis - sée au cou - vent, elle est du ton mê - me de

Ø - je og Kind, min Am - me hed Fa - ste, min Læ - rer hed
l'œil et des joues, ma vi - e fut jeû - ne, mon maî - tre ser -

Bøn, jeg sang for Guds - mo - ders en - baar - ne Søn Mi - se - re - - -
mon, mon chant, à la Sain - te Vierge et son Fils: Mi - se - re - - -

molto rit.

re. Lys
re. Des

molto rit.

op der i Sa - len; bring Bæg - re - ne frem! Ec - cle - si - a va - gans skal
 feux dans la sal - le! Por - tez les ha - naps! Ec - cle - si - a va - gans, voi -

væ - re dit Hjem; og træn - ger Du Hym - ner, træn - ger Du Bud: Du
 là ton foy - er! Et veux - tu des hym - nes, veux - tu des lois? I -

staar for A - pol - lo, den kro - ne - de Gud, for A - pol - lo, den kro - ne - de
 ci règne A - pol - lon, le dieu cou - ron - né! notre A - pol - lon, le dieu cou - ron -

Gud! ————— Du staar for A - pol - lo, den kro - ne - de
 né! ————— I - ci règne A - pol - lon, le dieu cou - ron -

Gud!
né!

Og sø - ger A - pol - lo jer
Sont - ils d'A - pol - lon, vo - tre

Lov og jer Bøn, saa vil jeg og væ - - re hans
culte et vos lois, a - lors j'en veux être un di -

fo - stre - de Søn, saa dier, Na - tur, jeg dit svul-men-de Bryst og
sci - ple fer - vent. En toi, Na - tu - re, je vais m'al-lai - ter, pour

pri - ser i Sang Dig, de Sa - li - ges Lyst, Fru Cy - the - - re!
toi chan - ter, l'E - lu - e des cieux, o, Cy - thè - - re!

Lad Vaaren komme, mens den vil.

Que le printemps vienne à son gré.

J. P. JACOBSEN (1847—1885).

Auteur danois.

Traduction française de Berta Sjögren,

Emil Sjögren. 1896.

Allegretto vivace.

Sång
Chant

Piano

Lad Vaa - ren kom-me, mens den
Que le printemps vienne à son

vil, _____ Med Grønt der grøn - nes, Med tu-sind Fug - les
gré, _____ plein d'her-bes frai - ches, de vols d'oi-seaux, flû -

Fløj - - te - spil, Mens Blom-ster blom-stre.
tant _____ leurs jeux, de fleurs qui s'ou-vent.

Fav - res - te Fag - re Kom - mer at flag - re Ud o - ver Eng - e,
Que de fleurs ten - dres vont se ré - pan - dre sur les par - ter - res,

cresc.ed accel.

ud o-ver Ag - re, Væl - ter sin Duft. o - ver Vang o - ver Vo -
 sur les prés vas - tes, par - fu-mant l'air, jus-qu'aux monts, jus-qu'aux on -

ve. des! Hvad gjør det mig? Hvad gjør det mig? Mit Hjer - te
 Qu'en dit mon cœur? Qu'en dit mon cœur? Il n'est ni

sostenuto

diminuendo

sostenuto

er ej Blomst, ej Blad, Og Vaa - ren gjør det ik - ke glad: Det har sin
 fleur, ni frais bour - geon, au - cun prin - temps ne lui sou - rit: Il a son

p

pp

e - gen, sæ - re Vaar. Naar?
 ra - re, seul prin - temps. Quand?

Höst

Till Tonsättarinnan
Fröken Helena Munktell.

„Det dufter så sällsamt i Skoven“.

Helena Nyblom.

Emil Sjögren Op. 63.

Andantino. (♩ = 100)

Sång.

Piano.

Det duf - ter så sæl - samt i
sol - kla - re Da - ge for -
a tempo

Sko - - - ven, Det hvis - ker om - kring os:
svin - - - de, Som Lys - glimt gli - de ad

„Som - me - ren dör!“ Om Him - lens Hvæl - ving for -
Sö - en bort, Et fal - met bleg - nen - de

o - - - ven Der hæn - ger et skæl - ven - de
Min - - - de Er Alt, hvad vi e - je

Drå - be - slør. Hvem gri - ber i klin - gen - de Stren - -
in - den kort. Hen o - ver de slag - ne Eng - -

ge? Hvem nyn - ner en bæ - ven - de Sør - ge -
e Den sid - ste Træk - fugl for - længst sig

sang? — De gul - ne - de Pop - lers sag - te Sus
svang. Et Af - skeds - suk gen - nem Sko - ven går,

Sig blan - der med Bjaerg - bæk - kens Söl - ver -
Og Slut - nings - ac - cor - dens To - ner

brus, Når ned den mod Dy - -
slår I Bjaerg - - bæk - kens ris - -

bet vil traeng - - e. O lyt! det er
len - de Straeng - - e Med su - sen-de

Hö - stens Klang! O lyt! det er Hö - stens Klang!
Söl - ver - klang, Med su - sen - de Söl - ver - klang.

rall.

1. 2. 3. *p a tempo*

2. Det 3. Se Alt hvad dit *a tempo*

Hjer - te har e - - - jet Som vis - ne - de Ro - ser

skal för - gå, Så gold, som når A - gren er me - - -

jet, Din Ar - bejds - mark skal om - kring dig stå. Den

mf e cresc.

Ven, du el - sked så læng - - e, Til - sidst skal gå

p e cresc.

bort for sid - ste Gang. Ak, gam - le Ord til en

p

kendt M - lo - die „For - svun - det, for - tabt, for -

pp

glemt, for - bi!“ Det is - - - ner i

Hjer - tets Straeng - e Ved

The first system of music consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line has the lyrics "Hjer - tets Straeng - e Ved". The piano accompaniment features a complex texture with many beamed notes in both the right and left hands. A piano dynamic marking (*p*) is present in the right hand.

Som - me - rens Af - skeds - sang, ved Som - me - rens

rall.

The second system of music continues the vocal line with the lyrics "Som - me - rens Af - skeds - sang, ved Som - me - rens". The piano accompaniment includes dynamic markings for piano (*p*), *rall.* (rallentando), and piano-piano (*pp*).

Af - skeds - sang.

The third system of music shows the vocal line with the lyrics "Af - skeds - sang." The piano accompaniment continues with a piano (*p*) dynamic marking.

rit.

The fourth system of music features a piano (*p*) dynamic marking and a *rit.* (ritardando) marking in the piano accompaniment.

Vår eller Vinter?

Till Arvid Hydén.

Helena Nyblom.

Emil Sjögren Op. 63.

Andante. ♩ = 84 (Tempo rubato.)

Sång.

Er det Sol - glimt el - ler Löv, Som i Bir-kens Gre-ne

Piano.

dir - - rer? Sæl - samt det mit Blik for-vir - rer.

The piano accompaniment features a flowing melody in the right hand and a more rhythmic bass line in the left hand, with some triplets and slurs.

Er det Sol - glimt el - ler Löv?

un poco agitato

The piano accompaniment continues with a similar texture, but the right hand becomes more active with triplets and slurs, indicating a slight increase in tempo.

Bag en Sky af gyldent Støv. Sy - nes mig de nög-ne Kvi-ste

The piano accompaniment features a prominent triplet pattern in the right hand, creating a rhythmic accompaniment for the vocal line.

allarg. **f.** *rit.*

Ud i ly - se Bla - de bri ste Er det Solglimt el - ler

allarg. **f.** *rit. e dim.*

Allegro ♩ = 126

Löv. Er det Vin - trens sid - - ste

p

Sne, Er det Vå - rens Blom - ster hvi - de,

mf

Der om Sko - vens Ste - ne gli - de, Og i ly - se

p e cresc.

rit. **f.**

Dyn - ger le? Styr - - ted Kuldens Ri - ge sam - men?

rit. *mf e pesante*

Er det Vå-rens förste Stam - men? Er det Blom - ster

The first system consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#). The lyrics are "Er det Vå-rens förste Stam - men? Er det Blom - ster". The piano accompaniment is in bass clef and features a complex texture with many triplets in both hands.

el - ler Sne? Er det Blomster el - ler Sne?

p *rit.*

p *colla voce* *molto rit.*

The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The lyrics are "el - ler Sne? Er det Blomster el - ler Sne?". The piano accompaniment includes dynamic markings: *p* (piano), *rit.* (ritardando), *p* (piano), *colla voce* (with the voice), and *molto rit.* (very ritardando). The piano part features a melodic line in the right hand and a more rhythmic line in the left hand.

Tempo I.

Er det Vin - ter el - ler Vår, Hvor-på di-ne Öj-ne grun - - der?

Tempo I.

The third system is marked **Tempo I.** and contains the lyrics "Er det Vin - ter el - ler Vår, Hvor-på di-ne Öj-ne grun - - der?". The piano accompaniment features a melodic line in the right hand with several triplets and a more rhythmic line in the left hand. The tempo is marked **Tempo I.**

Er det For - års - sol der stun - - - der?

The fourth system contains the lyrics "Er det For - års - sol der stun - - - der?". The piano accompaniment features a melodic line in the right hand with a wide interval and a more rhythmic line in the left hand.

allarg.

Er det Vin - ter el - ler Vår?_

allarg.

p e cresc. un poco agitato

El - - ler Sne, der fo - re - står?_

Å - rets dunk-le Tegn for-klar mig:

allarg.

f.

rit.

O du sö - de, svar mig, svar mig: Er det Vin-ter el - - ler

allarg.

f.

rit.

Vår?_

a tempo

sfz

p

f

Tarantella.

„Hvis Sorgerne vil trænge sig..“

Helena Nyblom.

Emil Sjögren Op. 63.

Allegro con brio. ♩ = 138

Sång.

Piano.

The musical score consists of four systems. The first system shows the vocal line (Sång.) and piano accompaniment (Piano.) with a tempo marking of "Allegro con brio. ♩ = 138". The piano part features triplets and dynamic markings like *sfz*. The second system continues the piano accompaniment with a *p* marking and a *p e cresc.* instruction. The third system introduces the vocal line with the lyrics "Hvis Sor - ger - - ne vil" and includes markings for *rit.*, *p*, and *a tempo*. The piano accompaniment also has a *rit.* marking and a *p a tempo* instruction. The fourth system continues the vocal line with the lyrics "træng - e sig Som Ste - ne på din Sti, Da" and includes a *p* marking. The piano accompaniment features *sfz* and *mp* markings.

gæl - der det at spræng - e sig En an - den

Vej for - bi, *p e cresc.* Men føl - ge

de, som - Hun - de - - ne For - føl - ge Hjør - tens

Mod, Så flygt i - - gen - nem Lun - de - *rallentando* *f*

rall. e espressivo *f*

ne Med Ving - er på din Fod! *a tempo* *rit.* Har

p *a tempo*

Den, du gav din Kær - lig - hed, For - rådt dit
al - drig Smer - ten tyng - en - de Ind i dit

un poco tranquillo

p *a tempo*

Hjer - tes Tro, Sa læg den he - le
ung - e Blod, Nej, trød den, tramp den

animando

rit. *a tempo*

Her - lig - hed I Bun den af din Sko! Slip
syng - en - de I Stø - vet for din

rit. *a tempo.* *rit.*

1.

a tempo

Fod! Og træt - tes du af Tvi - ster - ne, Der

rit. *a tempo*

2.

su - se dig for - bi, Og pla - ge

dig Phi - lis - ter - ne - Nu vel, så slå dig

fri! Kan fly - ve - født du

kal - de dig, Du ej dig fang - e lod,

allarg. *a tempo*

Men sving - er fra dem al - le dig Med

rit.

Ving - - er på _____ din Fod!

a tempo *colla voce* *p* *a tempo vivo*

sfz *con brio*

sfz *p*

Huldren synger i Skoven.

Helena Nyblom.

Allegretto leggiero. ♩ = 80

Emil Sjögren Op. 63.

Sång.

Piano.

Kom, kom, Yng - ling kom! Skynd dig, se dig
 ik - ke om! Spring, spring Højt o - ver Ste - ne - ne!
 Sving, — sving Dybt un - der Gre - ne - ne! Tå - ger - ne föl - ge og

mörknen-de, sva - le O-ver dig da - le, Og Sko-ven er tom.

Kom, kom, Yng - ling

kom! Skynd dig, se dig ik - ke om! Let, *poco rit.* *p a tempo*

let, Her skal du fin - de mig. Tæt, tæt, Fast skal jeg bin - de dig.

p tranquillo e cresc.

Alt, hvad du søg - te på Men - ne - skers Ve - je, Det skal du e - je, Men

p e cresc.

skynd dig og kom! _____

f

8

p teneramente

Kom, kom, Yng - ling kom! Skynd dig, se dig ik - ke

p teneramente

mf e acceler.

om! Kast, kast Alt, hvad der tynger dig! Hast, hast

p e acceler.

calmando

Ind hvor der slynger sig Sæl-som-me Ran-ker om Skov - -dy - bets stil - -

calmando

le Bund - - lö - se Kil - - - - de.

rit.

p a tempo

Så skynd dig og kom! _____

p

Så skynd dig og kom! _____

pp a tempo

pp

Tempo I.

Kom, _____

kom, _____

Tempo I.

pp

rit.

p Kom,

The first system of music features a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a grand staff (treble and bass clefs). The key signature is three sharps (F#, C#, G#). The vocal line begins with a whole rest followed by a half note 'Kom,'. The piano accompaniment starts with a half note chord, followed by a series of eighth notes and quarter notes, with dynamic markings of *p* and *pp*.

kom, Yng - ling, kom, Skynd dig, se dig ik - ke om! *rit.*

The second system continues the vocal line with the lyrics 'kom, Yng - ling, kom, Skynd dig, se dig ik - ke om!'. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes and quarter notes, with a *rit.* (ritardando) marking at the end of the system.

a tempo *con affetto*
Kort, kort Sy - - - nes din Dröm hos mig,

The third system begins with the tempo marking *a tempo* and the performance instruction *con affetto*. The vocal line has the lyrics 'Kort, kort Sy - - - nes din Dröm hos mig,'. The piano accompaniment includes a *brillante* marking and features a more active eighth-note accompaniment.

Kort, kort, sy - - - nes din Dröm hos

The fourth system continues the vocal line with the lyrics 'Kort, kort, sy - - - nes din Dröm hos'. The piano accompaniment features a *p* (piano) dynamic marking and maintains the eighth-note accompaniment.

rit. *mp a tempo*

mig; Bort, bort, Hur-tig dog skyn-de sig

molto rit. *mp a tempo*

mf e rit. *p e rit.*

Hun-dre - de År af de lan-ge og ban - ge, Men - - - ne - ske -

p e rit. *p e rit.*

a tempo mf

trang - - - e. Kom - mer du? Kom! - Kom - mer du?

a tempo

Red. *

p pp

Kom - mer du? Kom - mer du? Kom! -

p pp pp

Till
Fru Clary Morales.

Venezia.

„Læg ud min Gondolier, læg ud!“

Helena Nyblom.

Emil Sjögren Op. 63.

Allegretto quasi andantino. ♩ = 72

Sång.

con eleganza

Piano.

pp

p
Læg ud, min Gon - do - lier, læg ud!

rit. *pp* *p* *pp*
min Gon-do-lier, læg ud! Nu bring-er

cresc. rit.
Him-len Jor-den Bud, at Nat-ten fo - re - står.

pp *rit.* *pp a tempo*

f *largamente* *rit.*

Se Af-ten - rö-dens sid-ste Glöd I A - dri - a - ter - ha - vet flöd.

mf *largamente* *pp* *a tempo* *rit.*

p e cresc. *rall.*

Og Bøl - gen varm og sil - ke - blöd, Mod Mar - mor -

p e cresc. *rall.*

p e cresc. *rall.*

trap-pen slår. Mod Mar-mor - trap - pen

pp *a tempo* *meno vivo* *cresc.* *f rit.*

colla voce *a tempo* *meno vivo* *cresc.* *f rit.*

slår. Der lå den

ben articolato e staccato *a tempo* *pp* *mf* *pprit.* *a tempo* *p*

un-der-ful-de Stad, den un-der-ful-de Stad,

pp *pp*

Med Kir-kers og Pa-lad-sers Råd, I Glans, som Da-gens klar.

p e cresc. *rit.* *p e cresc.* *rit.* *pp a tempo*

Da løf-ted sig med Et en Sang, En Stemme og en Ci-ther-klang,

f *largamente* *rit.* *mf* *largamente* *pp a tempo*

Som frem af Bøl-ger - ne den sprang: „Vie-ni, fam-mi spi-rar“

p e cresc. *rit.* *p e cresc.* *rit.*

p cresc. rit.
 „Vie - ni fam - mi spi -

pp
a tempo meno vivo
cresc. f rit.

p a tempo
 rar!“ Althvad af

ben articolato
pp mf pp rit. p a tempo

El-skovs Kval og Lyst, af Kval og Lyst.

pp pp

p rit.
 Kan rum-mes i en Ynglings Bryst, I den-ne Stem-me var, -

p rit. pp a tempo

* Korsförtecken för d1 infört.

f *allarg.* *rit.*

Så li - den - ska - be - lig og öm, Som Li - vets bedste Som - mer - dröm

f *allarg.* *pp a tempo* *rit.*

p e cresc. *rall.*

Fik Luft i var - me To - ners Ström „Vie - ni fam -

p e cresc. *rall.*

p cresc. *f rit.*

mi spi - rar!“ „Vie - ni fam - mi spi -

pp *colla voce* *a tempo meno vivo* *p* *f rit.*

pp *a tempo* *mf* *p* *pp*

ben articolato *rit.*

Bogfinken

Le pinson

HELENA NYBLOM (1843–1926)
Femme de lettres danoise
Traduction française de Berta Sjögren

Emil Sjögren
Op. 68, Nr 1–4. Posth. 1918

Allegretto tranquillo.

1. Der
1. E-

cresc.

sid - der en Fugl paa en Blom-ster-gren, den
snart den med Ju - bel har kvid - ret den, be-
cou - te l'oi - seau, sur sa branche en fleur, il
qu'à plei - ne gorge il fi - nit son air, il

syng - er en Vi-se, en lil - le en, men syng - er af Hjer - tens Lyst.
gyn - der den om og om i - gen, be - gyn - der den om i - gen.
chan - te son air, si, si pe - tit, mais que de joie il y met!
le re - com - men - ce, joy - eux, il le re - com - men - ce, joy - eux.

mp

Det er kunden enk-le-ste Me - lo - di, maa-
 Vi an - dre som gaa for - bi, staa stil - le og
 C'est u - ne très simple et brè - ve chan - son, de
 Nous au - tres pas - sants, nous l'é - - cou - tons a-

ske en tre fi - re To - ner der - i, den har
 smi - le og tæn - ke saa: Nej, hör! nu be - gyn - - der i-
 trois ou de qua - tre no - tes le tout, sa voix n'a pas
 vec un sou - rire é - mu: C'est lui, le pin - son et

rall.

ik - ke fler, den har ik - ke fler i sit Bryst.
 gen den paa sin e - vi - ge Me - lo - di.
 plus à don - ner, sa voix n'a pas plus à don - ner.
 sa chan-son, sa même é - ter - nel - le chan - son!

espressivo *rall.* *a tempo* *p*

p

2. Saa
3. Den syng - er end - nu mens den fly - ver bort.
2. Dès
3. Il la re - dit, tout en pre - nant son vol.

p

Aa ja! Ens kæ - re - ste Vi - se er kort, ens
Ah oui! Notre air le plus cher n'est pas long, notre

mf

kæ - re - ste Vi - se er kort.
air le plus cher n'est pas long, Ens et

p e cresc. *p e cresc.* *p*

in - der - ste Me - lo - di har kun no - gle To - ner, fat - ti - ge, fat - ti - ge faa, og
la mé - lo - di - e d'un cœur est pau - vre de no - tes, pauvre, si pau - vre de sons, mais

p e cresc. *p e cresc.*

dog til Den, som kan den for-staa, kan al-ting si-ges der-i.
à ce-lui qui sait l'é-cou-ter, tout pour-ra s'y ré-vé-ler.

rit.

p *espress.* *poco rit.* *a tempo*

Detailed description: This system contains the first four measures of the piece. The vocal line is in a treble clef with a key signature of one flat. The piano accompaniment is in a grand staff. The first measure is marked *p* and *espress.*. The second measure is marked *poco rit.*. The third measure is marked *rit.*. The fourth measure is marked *a tempo* and features a triplet of eighth notes.

p *p* *rit.* *p* *pp*

Detailed description: This system contains the final five measures of the piece. The piano accompaniment continues in the grand staff. The first measure is marked *p*. The second measure is marked *p* and contains a triplet of eighth notes. The third measure is marked *rit.*. The fourth measure is marked *p*. The fifth measure is marked *pp* and contains an eighth note.

Emil Sjögren

I sin samtid var Emil Sjögren (1853–1918) mest bekant för sitt orgelspel, allra helst för sina improvisationer på instrumentet. Han förknippas med Johannes kyrka i Stockholm, där han var verksam från 1891 till sin död. Men Sjögren var också pianist, pedagog och inte minst tonsättare.

Emil Sjögren studerade vid Musikkonservatoriet 1869–74, fortsatte därefter i Berlin med studier för Friedrich Kiel (komposition) och Carl August Haupt (orgel) 1879–80.

Tillbaka i födelsestaden Stockholm var han organist i Franska reformerta kyrkan 1880–84 och undervisade vid Richard Anderssons musikskola 1886–88.

Regelbundna vistelser i Paris från och med 1901 tillsammans med hustrun Berta utvecklade Sjögren som tonsättare – den franska huvudstaden var vid denna tid något av ett europeiskt kulturcentrum. Sjögrens verk framfördes där i en för svenska kompositörer ovanlig omfattning.

Sjögrens verkförteckning innehåller framför allt orgelmusik, solosånger, verk för violin och piano, samt pianostycken, således inga verk i större former. Allra mest framförda är hans solosånger som uppskattas för sina inkännande tonsättningar av de valda texterna. Men också hans verk för orgel och för violin och piano återkommer ständigt i konsertprogrammen.

Emil Sjögren blev invald i Kungl. Musikaliska akademien som ledamot nr 484 den 30 januari 1892.

Gunnar Ternhag

Om utgåvan

Levande Musikaerivs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korriigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter.

Förlagan till denna samling är utgiven av Edition Suecia, Stockholm.

På omslaget står: ”Föreningen Svenska Tonsättare / Société des compositeurs suédois / Vereinigung schwedischer Tonsetzer / Society of Swedish Composers / Emil Sjögren / Samlade Sånger / texter på originalspråk med fransk översättning / Mélodies complètes / texte original et traduction française / Edition Suecia / Stockholm”.

Tryckår: 1949-1953.

Emil Sjögrens solosånger

Emil Sjögren komponerade närmare 200 solosånger från 1870-talets början och fram till sin död 1918. Många av dem utkom i olika samlingar och löst sammanhållna sångcykler, till exempel de sju danska Tannhäusersångerna op. 3 till texter av Holger Drachmann och de sex tyska Tannhäusersångerna op. 12 till texter av Julius Wolff.

Sjögrens sånger blev mycket högt värderade i hans samtid och räknas fortfarande allmänt till det främsta i sin genre i Sverige. I en artikel om dem från 1894 beskrev författarinnan Helena Nyblom dem som ”ett nyupptäckt land med en helt ny och rik flora”. Det nya bestod till stor del i hans sätt att färglägga musiken med relativt fritt använda harmonier och klanger, alltid med syftet att ge gestalt åt diktens innehåll.

Sjögren gick tidigt utanför det svenska språkområdet. Han tog först upp norska texter men blev snart mer intresserad av samtida dansk lyrik, och flera av hans mest inspirerade sånger har danska texter. Senare kom också ny svensk lyrik till, dikter av bland andra Verner von Heidenstam och Gustaf Fröding. Tyska dikter finns också naturligt med i bilden.

Tematiken i Emil Sjögrens sånger är bred. Här finns kärlekens alla känslolägen, gestaltade med stor säkerhet, här finns sorg och död, liksom balladartade historiska ämnen. Ibland finner man också drag av nordisk landskaps- och bygderomantik, men lika ofta är det motiv från andra länder och kulturer – Spanien, Italien, Kina och Japan – som inspirerat tonsättaren.

Danska och norska sånger

Emil Sjögren inspirerades först via Söderman och upptäckten av Grieg till att tonsätta norska texter, men kom snart över till danska. Många av hans främsta sånger, särskilt under 1880-talet men även senare, är skrivna till danska texter. Totalt finns i hans produktion drygt 40 norska och danska sånger. Ett urval följer här:

Fyra dikter av Henrik Ibsen och Bjørnstjerne Bjørnson op. 1 gavs ut 1876 på förlaget Huss & Beer. De var tillägnade fru Agnes Westermarck, född Oldenburg. ”Agnes min dejlige Sommerfugl” är hämtad från Ibsens skådespel *Brand* (1866), ”Jeg giver mit Digt til Våren” och ”Det første Møde” från Bjørnsons roman *Fiskerjenten* (1868) samt ”Dulgt Kjaerlighed” från Bjørnsons *Digte og Sange* (1870).

Sju sånger ur Tannhäuser af Holger Drachmann op. 3 vann Musikaliska konstföreningens årliga kompositionstävling och gavs ut av denna förening 1880. De återutgavs 1899 av Abraham Hirsch förlag 1899 och av Det nordiske Forlag i Köpenhamn 1900, båda dessa utgåvor i både hög och låg sättning. Texterna är hämtade ur Drachmanns roman *Tannhäuser* (1877). Dikterna är insprängda i romantexten. Sjögrens ordning motsvarar inte helt dikternas kronologiska ordning i romanen. I två av sångerna, nr 1 och 2, har tonsättaren bara använt halva dikten.

Fyra dikter av Ernst von der Recke op. 11 gavs ut av Abraham Hirsch, Stockholm, 1884 och tillägnades den framstående skådespelerskan Betty Hennings, som var gift med Sjögrens danska förläggare Henrik Hennings.

Fire digte af Ernst von der Recke op. 13 gavs ut av Kgl. Hofmusikhandels Forlag, Köpenhamn, 1884. Författaren och filologen Ernst von der Recke (1848–1933) hörde till Sjögrens danska bekantskapskrets. Också andra svenskar, däribland Wilhelm Peterson-Berger, tonsatte senare hans dikter. Två av de åtta sångerna i dessa samlingar – op. 11 nr 3, ”Der driver en Dug over Spangebros” och op. 13 nr 1, ”Alt vandrer Maanen sin Vej i Kvaeld” – blev särskilt populära. Den senare av dem gavs 1910 ut i en version med obligat violin eller klarinett, skapad av Sjögren själv.

Fem dikter av Helena Nyblom op. 63 gavs ut av Musikaliska konstföreningen 1914. Den svensk-danska författaren Helena Nyblom var bekant med Sjögren sedan 1870-talet. Texterna är hämtade ur hennes *Digte* (1881) och *Nye Digte* (1886). Hela dikterna är tonsatta utom i den första och sista sången, där bara en del av dem tonsatts.

Dikter af J.P. Jacobsen satta i musik op. 22 återfinns i *Svenska sånger*, vol. 1, Levande Musikarv.

Anders Edling

Emil Sjögren

In his day, Emil Sjögren (1853–1918) was most familiar for his organ playing, mainly his improvisations on the instrument. He was associated with St Johannes Church in Stockholm, where he worked from 1891 to his death. But Sjögren was also a pianist, educator and not least composer.

Sjögren studied at the Conservatory from 1869 to 1874, and later continued in Berlin, studying for Friedrich Kiel (composition) and Carl August Haupt (organ) from 1879 to 1880. Back in Stockholm, the city of his birth, he was the organist at the French Reformed Church from 1880 to 1884 and taught at Richard Andersson's School of Music from 1886 to 1888.

Regular sojourns in Paris with his wife Berta from 1901 on developed Sjögren as a composer, as the French capital was something of a European cultural centre at the time. Sjögren's work was performed there to an unusual extent for a Swedish composer.

Sjögren's body of work mainly comprises organ music, solo songs, works for violin and piano and piano pieces; thus there are no large-scale works. Most performed are his solo songs, which are appreciated for their empathetic musical compositions of the selected texts. But his works for organ and for violin and piano also recur constantly in concert programmes.

On January 30, 1892, Emil Sjögren was elected to the Royal Academy of Music as member no. 484.

Gunnar Ternhag

Transl. Martin Thomson

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes.

Originally published by Edition Suecia, Stockholm.

Text on the front page: "Föreningen Svenska Tonsättare / Société des compositeurs suédois / Vereinigung schwedischer Tonsetzer / Society of Swedish Composers / Emil Sjögren / Samlade Sånger / texter på originalspråk med fransk översättning / Mélodies complètes / texte original et traduction française / Edition Suecia / Stockholm".

Year of publication: 1949-1953.

Emil Sjögren's Solo Songs

Emil Sjögren composed nearly 200 solo songs from the beginning of the 1870s until his death in 1918. Many of these appeared in different collections and loosely cohesive song cycles, such as the seven Danish Tannhäuser songs op. 3, with texts by Holger Drachmann, and the six German Tannhäuser Songs op. 12, with texts by Julius Wolff.

Sjögren's songs became very highly regarded at the time, and are still generally thought to be the primary examples of their kind in Sweden. In an article from 1894, the writer Helena Nyblom described them as 'a newly discovered country, with a completely new and rich flora'. This originality consisted largely of his way of colouring the music, with relatively free use of harmony and timbre, always with the aim of shaping the material to the poem's content.

Sjögren quickly moved beyond working exclusively in the Swedish language, and initially began setting Norwegian texts. However, he soon became more interested in contemporary Danish poetry, with several of his most inspired songs having Danish texts. Subsequently, there came settings of new Swedish poetry by, among others, Verner von Heidenstam and Gustaf Fröding, along with settings of some German poetry.

The range of themes in Emil Sjögren's songs is wide. These include all of love's dispositions, portrayed with great assurance, but also sorrow and death, together with ballad-like historical subjects. Sometimes there can be found certain features of the Nordic landscape and rustic romance but, just as often, there are influences from other countries and cultures – Spain, Italy, China and Japan – which also inspired the composer.

Danish and Norwegian songs

Emil Sjögren was initially inspired by August Söderman and by his own discovery of Grieg to set Norwegian poems to music, but soon moved over to Danish. Many of his most important songs, especially those written during the 1880s but also later compositions, were written to Danish lyrics. His oeuvre contains over 40 Norwegian and Danish songs all told, of which the following is a selection:

Fyra dikter av Henrik Ibsen och Bjørnstjerne Bjørnson op. 1 was published in 1876 by Huss & Beer and dedicated to Mrs Agnes Westermarck, née Oldenburg. "Agnes min dejlige Sommerfugl" is from Ibsen's drama *Brand* (1866); "Jeg giver mit Digt til Våren" and "Det første Møde" from Bjørnson's novel *Fiskerjenten* (1868); and "Dulgt Kjaerlighed" from Bjørnson's *Digte og Sange* (1870).

Sju sanger ur Tannhäuser af Holger Drachmann op. 3 won the Musikaliska konstföreningens (the Swedish Art Music Society's) annual composition competition and was published by the same society in 1880. It was subsequently republished in 1899 by Abraham Hirsch and Det Nordiske Forlag in Copenhagen in arrangements for both large and small ensembles. The lyrics are from Drachmann's novel *Tannhäuser* (1877), in which the poems are interspersed. Sjögren's order does not quite match the chronological order of the poems in the novel, and for two of the songs, nos one and two, he used only half of the original material.

Fyra dikter av Ernst von der Recke op. 11 was published by Abraham Hirsch, Stockholm, in 1884 and dedicated to Betty Hennings, who was a prominent actress and the wife of Sjögren's Danish published Henrik Hennings. *Fire digte af Ernst von der Recke* op. 13, was published by Kgl. Hofmusikhandels Forlag, Copenhagen, in 1884. Author and philologist Ernst von der Recke (1848–1933) was one of Sjögren's Danish circle of acquaintances, and the poetic source for other Swedish composers, including Wilhelm Peterson-Berger. Two of the eight songs in this collection, op. 11 no. 3, "Der driver en Dug over Spangebro" and op. 13 no. 1, "Alt vandrer Maanen sin Vej i Kvaeld", proved particularly popular, the latter being republished by Sjögren himself in 1910 for obligato violin or clarinet.

Fem dikter av Helena Nyblom op. 63, was published by the Musikaliska konstföreningen in 1914. The Swedish-Danish author Helena Nyblom was acquainted with Sjögren already in the 1870s, and the lyrics are from her *Digte* (1881) and *Nye Digte* (1886). Sjögren set the full text of her poems to music except for in the first and second songs, for which, again, he only used parts.

For *Dikter af J.P. Jacobsen satta i musik* op. 22, see *Swedish Songs*, vol. 1, Swedish Musical Heritage.

Anders Edling

Trans. Neil Betteridge